

4. seja delavskega sveta železarne

Živahna razprava o limitah in nagrajevanju

V ponedeljek, 29. avgusta 1966, je bila 4. seja delavskega sveta železarne. Za dnevni red te seje so predvideli analizo polletne uporabe limit pri osebnih dohodkih ter predlog za delitev sredstev za osebne dohodke po polletnem obračunu. Seveda so poleg tega imeli še stalne točke dnevnega reda kot je poročilo direktorja o izpolnjevanju sklepov prejšnje seje, poročilo predsednika upravnega odbora o delu upravnega odbora med zadnjima dvema sejama in poročila komisij. Čeprav dnevni red ni bil obširen, je bila razprava tako živahna, da seje niso mogli zaključiti prvi dan in so jo naslednji dan nadaljevali.

JESENICE, 3. septembra 1966
LETO VIII

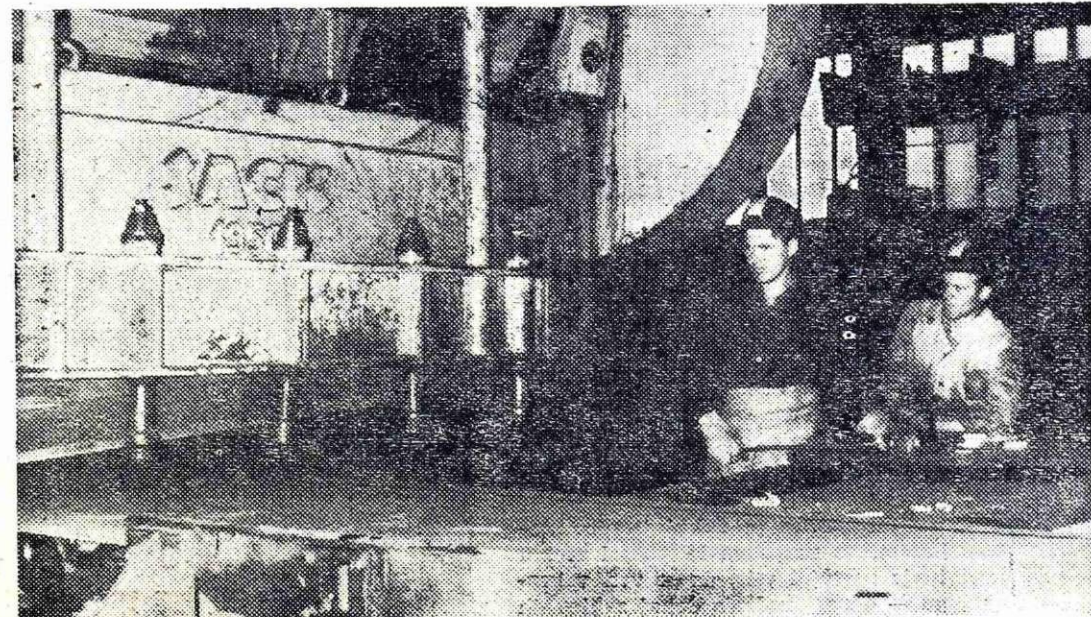
Poštnina plačana v gotovini
Številka 35

Dopisni seminar HTV delovodje

Na začetku izobraževalne akcije s področja HTV za delovodje želimo posredovati nekaj navodil, ki naj služijo delovodjem kot orientacija pri študiju gradiva.

Ze predhodno smo vse obvestili, da bo pričetek intenzivnega študija s 1. septembrom 1966. Skripta s tremi zvezki, ki vsebujejo temo »Organizacijske osnove«, so razmeroma obširna in smo jih zato razdelili že pred pričetkom določenega datuma z namenom, da bi imeli delovodje čim več časa za intenzivni študij. Pri tem pa želimo seznaniti delovodje s tem, da bo približno sredi septembra enodnevni seminar, na katerem bo avtor skript tolmačil vse morebitne nejasnosti in pomagal razčistiti vprašanja, ki jim pri študiju niso bila dovolj jasna. Istočasno bo obrazložil tudi način, kako je treba izdelati pismeno nalogo in odgovoriti na postavljena vprašanja. Zato prosimo vse delovodje, da pred seminarjem ne pošiljajo rešenih nalog na ŽIC, ker smo ugotovili, da naloge, ki jih je ŽIC že prejel, ne odgovarjajo zahtevam dopisne šole, ne vsebinsko, še manj pa po obliki. Zato svetujemo vsem delovodjem, da gradivo do seminarja temeljito preštudirajo in šele po konsultaciji na seminarju začnejo izdelovati pismeno nalogo, kajti rok za oddajo nalog iz prvih skript je do konca meseca septembra 1966.

J. Gračner

Na seji DS DE valjarne 2400 so obravnavali predloge UO za izboljšanje razmer. Več o tem bomo poročali prihodnjič.

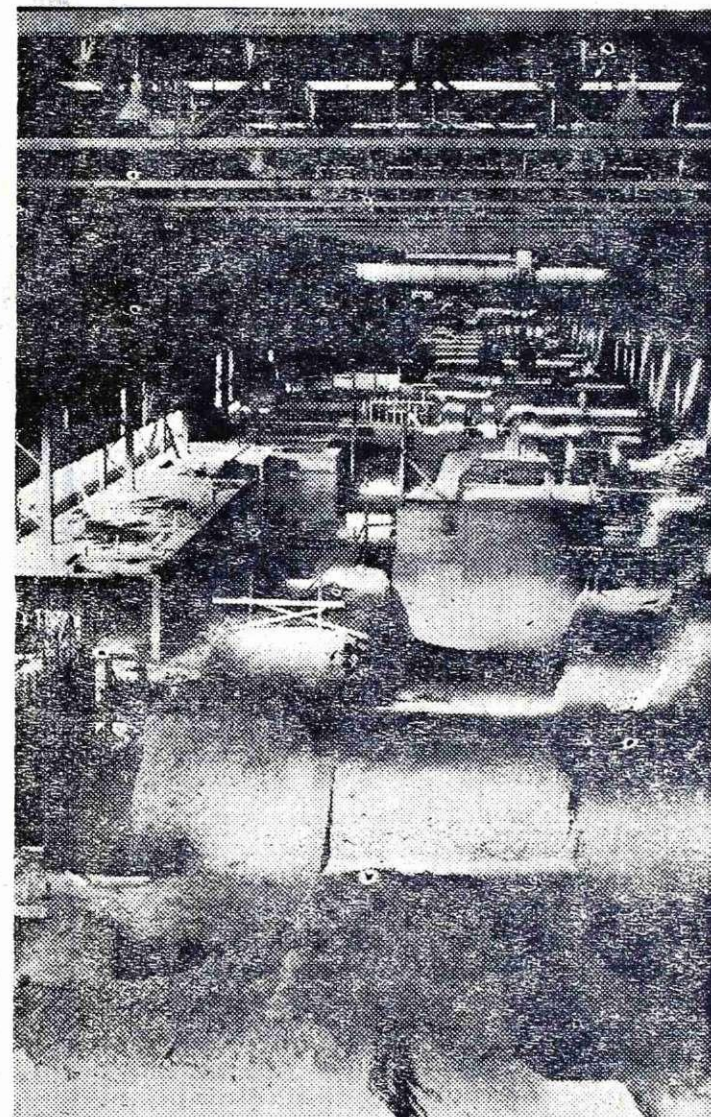
Posebno živahna je bila razprava o analizi polletne uporabe limit, predvsem o tem, ali so limite potrebne ali niso. Člani DS, ki so o tem razpravljali, so bili različnega mnenja. Nekateri so bili za to, da so limite potrebne, ker uravnavajo njihova višine osebnih dohodkov med posameznimi meseci in odpravljajo prevelike razlike med posameznimi delovnimi enotami. Menili so, da je limita potrebna vsaj kot začasen ukrep, dokler v železarni ne uredimo cenikov v vseh delovnih enotah, oziroma dokler ne uvedemo dobrega in stimulativnega nagrajevanja v vzdrževalnih obratih. Drugi, pri glasovanju se je pokazalo, da so bili ti v večini, pa so menili, da limite dušijo proizvodnjo in da psihološko slabo vplivajo na proizvajalca, kar zmanjšuje delovni elan.

Po skoraj štiriurni razpravi so nato sklenili, da je treba s 1. 9. 1966 limite odpraviti, ostane pa še vedno obvezno razmejevanje sredstev za praznike, dopuste in remonte. Delovnim enotam so priporočili, da si ustvarijo rezerve, ker bo z odpravljenimi limitami odpadlo obvezno formiranje rezerv, če obrat doseže zgornjo mejo. Naročili so kadrovskemu sektorju in sektorju za ekonomiko, da pripravita predlog, kdaj in v kakšnih primerih lahko delovne enote dobijo posojilo, če ne dosežejo zadovoljivih OD in pooblastili upravni odbor, da takšen pravilnik sprejme. Nadalje so sklenili, da je treba zagotoviti učinkovito spremljanje višine doseženih OD in pri ugotovljenih prekrških energično ukrepati, da je treba izboljšati sistem formiranja osebnih dohodkov v strojno-energetskih obratih in da je treba poživiti priprave za de-

litev dohodka po delovnih enotah. Sklenili so že, da bodo o morebitnih popravkih cenikov in o posojilih sklepali ob koncu leta.

Bela, tega črpajo iz prijavljenih ne glede na starostno mejo, ki je pri prvi izbiri bila ena od kriterijev.

2. Potrdili so inventurne

Z gradbišča nove žične valjarne

Glede načina delitve dela osebnih dohodkov v višini 360 milijonov S din, ki jih izkazuje polletno finančno poročilo, so sklenili, da naj bo osnova za razdelitev vloženo delo vsakega posameznika, ki se odraža v številu plačanih ur v prvem polletju letošnjega leta, vrednotenih z obračunsko postavko rednega delovnega mesta. Način razdelitve je prav tak kot je bil ob zaključnem računu.

V nadaljevanju seje so razpravljali o poročilih komisij: za prošnje in pritožbe, za gospodarstvo, za organizacijo, produktivnost in nagrajevanje ter za spremljanje statuta in sprejeli med drugim tudi naslednje sklepe:

1. Ne ugotovi se pritožbam na izbiro kadra po razpisu za valjarno Bela, ker so komisije za izbiro kadra postavile v vseh primerih točno po določenih kriterijih in po razpisnih pogojih. Naročili pa so kadrovskemu sektorju, da v primerih, če se pokaže potreba po kadru za valjarno

razlike razreda III, ugotovljene za prvo polletje letošnjega leta in sklenili:

— pri zamenjavah šifer za kose večje vrednosti, ali za večje količine, se mora v poročilu prikazati napako po šifrah in po vrednostih;

— materiale, ki v skladišču presežejo količino 100.000, je treba voditi v višji merski enoti;

— zavorne čeljusti za železniška vozila je treba zaradi preglednosti voditi po kosi in ne v kg;

— razlike se knjižijo v breme izrednih dohodkov oziroma izdatkov.

3. Delavski svet železarne se je strinjal, da železarna brezplačno prevzame industrijski tir Jesenice—Hrušica v svoja osnovna sredstva. Zadolžili so upravo, da z ŽTP Ljubljana sklene ustrezno pogodbo, v kateri mora biti zagotovljeno, da redno vzdrževanje tega tira prevzame podjetje za vzdrževanje prog Jes. kot kompenzacija za delno uporabljanje te (Nadaljevanje na 2. strani)

Limita - da ali ne!

Pravijo: »Po toči zvoniti je prepozno!« Mogoče je res prepozno govoriti o limitih sedaj, ko je delavski svet železarne na seji dne 29. avgusta 1966 sklenil, da bomo limitiranje osebnih dohodkov ukinili, pa vendar bi rad navedel nekaj misli prav k temu sklepu.

Imam namreč občutek, da člani delavskega sveta, ki so o koristnosti limite razpravljali na seji, niso bili dobro poučeni, kaj pravzaprav limita predstavlja, ker sicer ne bi tako razpravljali. Limita, beseda pomeni gornjo mejno vrednost in ni prav posrečena, predstavlja določen nivo osebnih dohodkov, ali mejo, v kateri naj bi se gibali osebni dohodki posameznih enot odvisno od kvalifikacijske strukture delovnih mest. Limita je urejala dvojne osnovnih odstopanj. Enotam, ki iz kakršnihkoli razlogov niso dosegle določenega nivoja, ki so avtomatično nudili posojilo, če niso imele rezervnega sklada, ali pa so črpale rezervni sklad. Enote, ki pa so ta nivo presegle, so morale preseženo vsoto vplačati v rezervni sklad, da bi lahko drugič, ko ne bi dosegle potrebnih osebnih dohodkov, ta sklad izkoristile. Kaj smo s tem pridobili? Odpravili smo velika odstopanja med delovnimi enotami, večni kamen spotike in nemira v železarni ter večja nihanja med posameznimi meseci (odstopanja so bila lahko največ 10%) in s tem pri zaposlenih večni strah, kakšna bo kuverta 15. prihodnjega meseca.

Pa še nekaj. Limita je bila tudi signalna luč službi in samoupravnim organom, da v enotah, kjer znatno odstopajo od limite, ni nekaj v redu.

To je bilo razumljivo in to so vedeli vsi člani delavskega sveta, večina njih pa ni vedela, da limita ni fiksna in da je odvisna od uspešnega dela proizvodnih enot. Boljši uspeh — višji je nivo, slabši uspeh, nižji je nivo. To praktično pomeni, da proizvodne delovne enote ne bi mogle preseči limite, razen v izjemnih primerih, kadar bi ena sama ali manjše število proizvodnih enot, bodisi zaradi boljšega dela ali kako drugače, formirale večje osebne dohodke. In še to. Limita je bila začasen administrativen ukrep, dokler ne bi našli realnih meril za formiranje mase osebnih dohodkov v delovnih enotah, kar bi morale pripraviti službe. Po tej plati se mi zdi, da so bile limite v redu in sprejemljive. V nevzdržni situaciji v našem sistemu nagrajevanja, zaradi neurejenih in nerealnih meril pa celo nujno potrebne.

Ne vem pa, če so v redu trditve, da limite dušijo proizvodnjo, da psihološko slabo vplivajo na proizvajalca in zavirajo njegov delovni elan. Vem, da so takšne trditve lahko krepko orožje v rokah sovražne propagande, ki skuša v železarni povzročati nemir in nezadovoljstvo. Zdi se mi, da bi tisti, ki kritizirajo limite, bolj zadeli žebelj na glavo, če bi udarili po službah, ki niso napravile dovolj, da bi imeli realna merila, takšna, da limita ne bi bila potrebna. Sedaj pa smo spet tam, kjer smo bili. Limite ni več, delovnim enotam smo priporočili formiranje rezerv (to priporočamo brez uspeha, odkar imamo nagrajevanje po učinku) in naročili službam, da pripravijo predlog, kdaj lahko enote avtomatično dobijo posojilo, če ne dosežejo nivoja osebnih dohodkov. In spet smo naročili službam, da predložijo realna merila — enako kot pred pol leta.

Prav naivno in prav po domače bi lahko po vsem tem takole zaključili. Limite navidezno še obstajajo, vendar le takrat, če enota ne doseže nivoja osebnih dohodkov, če pa ga preseže, pa po mili volji samo priporočamo, naj ne spoštujejo tistega našega lepega pregovora: »Boljši je vrabec v roki, kot golob na strehi!« Ne morem se znebiti občutka, da smo tudi v tem primeru nasledili (ne bom rekel demagogom) tistim, ki so propagirali »psihološki pritisk na proizvajalca«, niso se pa spoprijeli s tistim, kar nam res zavira boljšo proizvodnjo in boljše osebne dohodke, z boljšo organizacijo dela in z večjo proizvodno disciplino. Pri tem pa najmanj mislim na neposrednega proizvajalca, ampak na organizatorje proizvodnje — na delovodje in druge, morda še bolj odgovorne.

-mp-

Živahna razprava o limitah...

(Nadaljevanje s 1. strani)
ga tira s strani ŽTP Ljubljana.

4. Odobrili so bonifikacijo na izdobljeno pločevino v CSSR zaradi neopravičenega naplata za toplotno obdelavo.

5. Odobrili so, da uprava podpiše pogodbo za nakup strojev IBM. Naročili pa so upravi, da čimprej delavskemu svetu predloži celotni elaborat in če se bo pokazalo, da je ta investicija neekonomična ali nepotrebna, bodo pogodbo razveljavili.

6. Delovni enoti valjarna Bela so odobrili stimulacijo za več kot 85% izpolnjevanje mesečnega proizvodnega programa.

7. Delovni enoti šamotar na so določili nov cenik za izdelovanje dinas opeke in za mletje ferolegur.

8. V delovni enoti promet so odobrili povečanje normativa, ker zaenkrat še ni mogoče ukiniti ozkega tira Jesenice—Javornik. Tej enoti so dodatno tolmačili izračun lokomotivskih ur, ker so se pri izračunu sedaj pokazale nekatere nepravilnosti.

9. Zaradi sedanjega stanja na tržišču z žebli so sklenili, da žebljarna preide na dvoimensko delo, da se zaradi tega zmanjša normativ na 79 oseb in da se mesečni plan proizvodnje zniža na 550 ton.

10. Delavski svet je odobril reorganizacijo male prodaje in sicer:

— mala prodaja se priključi gostinski enoti Železar s tem, da se razširi registracija sedanjega obsega poslovanja;

— celotna mala prodaja se prenese v ustrezno preurejene prostore družbene prehrane za delavskim domom;

— v skladišču male prodaje bodo imeli vse razpoložljive artikule za prodajo, razen betonskega železa, valjane žice v večjih količinah, apna, žlindrastega peska in žlindraste opeke;

— uredi se poslovanje s prodajo stvari iz zaloga starega železa, odpadnega gradbenega materiala in odpadnega lesa;

— poslovni čas bo vsak dan, razen v sobotah;

— evidenco bodo vodili samo za artikule, ki se bodo prodajali v omejenih količinah kot so pocinkana pločevina, betonsko železo, pocinkane cevi, žgano apno in podobno;

— GEŽ se za režijske stroške (osebni dohodek, prevozi in podobno) prizna 10% vrednosti prodaje.

Naročili so odgovornim službam, da v tem smislu izvedejo organizacijske ukrepe, ki morajo obsegati predvsem sestavo poslovnika za delo, ureditev odnosov med malo prodajo in delovnimi enotami — dobavitelji, ureditev materialno finančnega poslovanja, disciplinske odgovornosti tako članov male prodaje kot potrošnikov. Začetek poslovanja po teh načelih mora služba predložiti delavskemu svetu železarne v potrditev.

11. Delavski svet je potrdil tudi pravilnik oziroma predlog za nagrajevanje zbiralcev odpadnih barvnih kovin in ostružkov ter sklenil, da lahko delovna enota uporabi za osebne dohodke:

za 1 kg zbranih barvnih kovin 15 S din

za 1 kg zbranih barvnih ostružkov 25 S din

Način interne delitve določijo delavski svet delovne enote.

12. Sredstva, ki jih pridobi železarna ali katerekoli delovna enota za odpadni papir, se priznajo mladinski organizaciji in se nakažejo na račun tovarniškega komiteja ZMS. Komite lahko prizna del ali pa vsa pridobljena sredstva mladinski organizaciji posamezne delovne enote ali skupini mladincev, če meni, da so pridobljena sredstva rezultat akcije ali delo posamezne skupine.

13. Po spremembah temeljnega zakona o socialnem zavarovanju zavodi za socialno zavarovanje ne bodo več kritja osebnih dohodkov za ta bolovanja popolnoma prepuščen delovnim organizacijam. Na podlagi tega je delavski svet sprejel kriterije, ki naj služijo za izdelavo pravilnika o pogojih in nadomestilu osebnih dohodkov za čas bolovanja do treh dni. Kriteriji so:

— člani kolektiva, ki imajo manj kot 9 mesecev neprekinjene zaposlitve, ali manj kot 18 mesecev v presledkih v zadnjih dveh letih, so upravičeni do nadomestila osebnih dohodkov:

. 60% od osnove za prvo bolovanje v letu,

. 40% od osnove za drugo bolovanje v letu.

. za tretje in vsa ostala bolovanja do 3 dni v letu pa jim ne pripada nadomestilo;

— ostali člani kolektiva so upravičeni do nadomestila osebnih dohodkov:

. 80% od osnove za prvo bolovanje;

. 40% od osnove za drugo bolovanje;

. za tretje in vsa ostala bolovanja do treh dni niso upravičeni do nadomestila.

Izjemno se prizna članom kolektiva 80% nadomestila od osnove ne glede, kolikokrat v tekočem letu so bodeli, v naslednjih primerih:

. če so se ponesrečili na poti na delo ali z dela in je nesrečo ugotovil organ prometne milice;

. če bolujejo zaradi poklicnih bolezni, ki se pojavljajo v naši železarni zaradi neprimernih delovnih pogojev, infekcijskih bolezni, v primeru, če se je zavarovalec podredil vsem preventivnim ukrepom (cepljenje);

. če člani kolektiva, ki se zdravijo ambulantno, niso pa v bolnišnem staležu, pošlje zdravnik na pregled ali na

(Konec na 3. strani)

Skupna seja Občinskega in tovarniškega komiteja ZKS

23. avgusta je bila skupna seja Občinskega in tovarniškega komiteja Zveze komunistov. Ni mogoče trditi, da je neposreden povod za sejo samo v zaključkih četrtga plenuma ZKJ, čeprav tudi te pobude ni podcenjevati. Vsi udeleženci seje so dobili skupno z vabilom okvirne misli, o katerih je bila predvidena razprava.

Kljub tezam in dokaj jasnim stališčem, je razprava le počasi stekla in je nastajal vtis, da se vrti v krogu — okrog središča dokaj zahtevnih vprašanj. Ker se je razprava zavlekla, so jo po dobrih treh urah prekinili in nadaljevali 30. avgusta. V

drugem delu seje so se udeleženci mnogo bolj približali središču problemov in razpravljali mnogo živahneje kot prvič.

O prvem delu seje so sprejeli sklep o sistemu nagrajevanja, medtem, ko bo na osnovi razprave izdelala sklepe po drugem delu seje posebna komisija. Sklepe, ki veljajo za člane obeh komitejev in člane Zveze komunistov v občini, bomo objavili v eni prihodnjih števil, danes pa posredujemo ugodne misli v prvi del seje, ki jih je izrekel sekretar občinskega komiteja France Žvan.

Poškodbe pri delu

TALILNICE MARTINARNA

Jože Drolc, jamski pomočnik, je zapenjal lijake. Pri tem ga je kokila pritiskala na prste leve noge in mu jih poškodovala.

Mirko Nikolić, plamenski rezalec, je ravnal staro železo v vložnih koritih in si s težjim kosom poškodoval sredinec desne roke.

Ilija Kuras, pomočnik čistilca preboda, je zapenjal korita za žlindro. Pri tem ga je veriga udarila in mu poškodovala palec na levi roki.

ELEKTRO JEKLARNA

Slavko Zupančič, jamski pomočnik, je zapenjal lijake in si poškodoval mezinca na levi roki, ko je žerjavovodja nenadoma dvignil lijak.

LIVARNA

Rudi Vavpotič, kalupar — livar, je s sodelavci čistil jamo za vlivanje valjev. Pri čiščenju, ko se je grabilec zataknil za rob jame, je poškodovanec tako nespretno odskočil, da si je ob steni ja-

me poškodoval koleno na desni nogi.

Božo Pánčur

PREDELOVALNI OBRATI

HLADNA VALJARNA IN ŽICARNA

Franc Kogovšek, valjavec na Müller stroju v hladni valjarni, si je pri vpenjanju jeklenega traku v stroj pomagal še z lesenim klinom, ki ga je postavil med trak in vodila. Pri tem si je poškodoval prste na levi roki.

Ivan Keler, rezalec trakov na Siemag krožnih škarjah, je odstranjeval odpadke (odrezke) od stroja. Pri tem si je s koncem odpadka ranil levo nogo nad gležnjem.

Alojz Činkelj, valjavec na ojačevalnem stroju, si je pri odpiranju navijalnega bobna poškodoval prste na levi roki.

Franc Sodja, žičar na starem grobem vleku, je prenašal v pločevinasti posodi žvepleno kislino. Ker je bila posoda prepolna in ni imela ročajev je kislina pljuskala čez

rob posode in ga opekla po obeh rokah.

Zoran Rink, žičar na 9-stopenjskem Herborn stroju, je nabijal žico na navijalnem bobnu z leseno palico. Pri tem je zanka, žice zgrabila palico in mu jo vrgla v zgornjo ustnico in ga poškodovala.

Teofik Hatić, nakladalec končnih izdelkov v odprem-nem skladišču, je pri nakladanju vagona kotalil precej težke kolobarje žice od vrat vagona, kjer jih je ravnal. Kolobar mu je pri tem zdrknil iz rok in mu padel na desno nogo ter mu jo zlomil.

Janko Kejžar, patentirar žice, si je pri vodenju žice skozi žarično peč poškodoval z žico četrti prste na desni roki.

Sahib Šabić, žičar brzega vleka, je v patentirnici pripravil žico za patentiranje. Pri čemer ga je konec žice udaril po levem očesu in mu ga poškodoval.

CEVARNA

Izidor Tonelo, koničar cevi, je razkladal s kamiona kolobarje tračnega železa. Da je kolobar laže postavil pokonci si je pomagal z 1 m dolgo cevjo. Ko je kolobar že stal mu je zdrknil iz rok, padel na konec cevi in jo sprožil tako, da ga je cev udarila po glavi.

ELEKTRODNI ODDELEK

Inge Rabethge, čistilka elektrodne žice, se je vračala z malice na svoje delovno mesto. Na poti je zadela v stoječe železno stojalo, ki se je prevrnilo in ji poškodovalo nogi.

Fani Zidak, rezalka elektrodne žice, je z dvigalom postavljala kolobarje žice na odvijalno vreteno. Pri tem se je kolobar odpel in jo je kavelj dvigala, ki je zanihal, udaril na glavo.

Spremembe temeljnega zakona o zdravstvenem zavarovanju

Čeprav šele iščemo oblike za spremembo sistemov financiranja socialnega zavarovanja in organizacije zdravstvene službe, nam že nekatere spremembe in dopolnitve predpisov precej jasno kažejo, katero smer bomo morali pri tem ubrati. Neizprosna zahteva po racionalni potrošnji narekuje take ekonomske odnose, da bodo za smotrno gospodarjenje s skladi socialnega zavarovanja zainteresirani vsi činitelji, ki so povezani s to službo: socialno zavarovanje, zdravstvo, delovne organizacije in tudi zavarovanci sami.

Precej slabih izkušenj smo nabrali prav s tem, da so ti činitelji preveč stremeli za tem, kako bi mimo skupnega cilja zagotovili lastne ožje koristi. In posledice so se pokazale v tem, da so nastale domala, nepremostljive težave pri usklajevanju potrošnje z možnostmi, vse večji deficit in prepočasno vključevanje tega področja v splošno reformo.

Spremembe, ki jih prinaša zakon o spremembah in dopolnitvah temeljnega zakona o zdravstvenem zavarovanju, nam po eni strani drugače ureja pravice v zdravstvenem zavarovanju, po drugi strani pa razčiščuje nekatere nejasnosti na področju zdravstvenega varstva zlasti glede financiranja preventivne dejavnosti.

Kot do sedaj morajo zavarovane osebe prispevati del stroškov za zdravila in celjenje, ki niso obvezna. Del prispevka pa je določen drugače kot do sedaj. Prispevek za zdravila se določa v stalnem znesku, razen za tista zdravila, ki so potrebna za neposredno intervencijo zdravnika ali drugega zdravstvenega delavca.

Stalni znesek znaša najmanj 20 odstotkov od povprečne cene zdravil, ki so bila izdana prejšnje leto v republiki. Stalni znesek določi vsako leto skupščina republiške skupnosti zavarovancev, lahko pa prenese to pristojnost na komunalne skupnosti, ki pa ne smejo določiti nižjega zneska kot 20 odstotkov od povprečne cene vseh izdanih zdravil na re-

cepte v prejšnjem letu v republiki.

Ker bo v SFRJ in verjetno tudi na območjih posameznih republik določeno več različnih stalnih zneskov za zdravila, ki ga morajo prispevati zavarovane osebe, je v zakonu določba, da se za izdano zdravilo plača tisti stalni znesek, ki je določen za tisto območje, kjer je nabavljeno zdravilo.

Novost je tudi v tem, da lahko skupščina jugoslovanske skupnosti socialnega zavarovanja določi s svojim sklepom, da morajo zavarovane osebe prispevati k stroškom za zobno tehnično pomoč in protetična dela.

V zvezi s predpisovanjem zdravil je novost v tem, da bo skupščina jugoslovanske skupnosti socialnega zavarovanja na podlagi strokovnega mnenja ustreznega zdravstvenega zavoda določila seznam zdravil, ki jih bodo v bodoče zdravniki predpisovali na račun sklada zdravstvenega zavarovanja.

S tem želijo doseči to, da se na račun sklada zdravstvenega zavarovanja ne bodo predpisovala zdravila, ki pomenijo predvsem hranilo in poživilo ali kozmetično sredstvo.

Zdravljenje v naravnih zdraviliščih ni več pravica zavarovanih oseb kot nadaljevanje zdravljenja v bolnišnici. 31. člen zakona o zdravstvenem zavarovanju je dopolnjen in določa, da sklad zdravstvenega zavarovanja od 28. julija naprej, ko se začele veljati spremembe in (nadaljevanje na 5. strani)

Živahna razprava o lim'tah ...

(nadaljevanje z 2. strani)

zdravljenje v zdravstveni dom, bolnišnico, polikliniko in podobno;

vojni invalidi, mirnodobski vojaški invalidi in nosilci spomenice 1941.

Za nesrečo pri delu brez lastne krivde delavca, če se je ravnal po varnostnih predpisih in uporabljal zaščitna sredstva, se prizna članom kolektiva 100 % nadomestilo osebnega dohodka.

Delavski svet železarne je pooblastil upravni odbor, da ta pravilnik potrdi z veljavnostjo od 1. septembra 1966 naprej.

14. Na predlog komisije za spremljanje statuta je delav-

ski svet železarne sprejel poslovnik za delo tehničnega muzeja železarne in sklenil, da še naprej ostane določilo statuta, s katerim imajo delavski sveti delovnih enot pristojnost imenovanja delovodij.

15. Potrdili so program izgradnje stanovanj do 1970. leta, ki predvideva izgradnjo 900 stanovanj (od tega 600 — 700 na Lipcah) in 6 milijard 474 milijonov S din. Upravi osnovnih sredstev so naročili, da k izdelavi podrobnejšega programa povabi stanovanjsko komisijo, ki najbolj pozna razmere in potrebe po stanovanjih.

— mp

»Vse, kar je zajeto v gradivu za sejo, se nanaša na predhodne razgovore, sestanke, razpoloženje med delovnimi ljudmi in objave v tisku. Za sejo nismo predvideli nič takega, o čemer ne bi organi, organizacije ali skupine ljudi že obširno razpravljali in o tem ne imeli svojih stališč.

Sodim, da moramo današnji seji pripisati tolikšen pomen, kakršnega je imelo le malo sestankov v zadnjem obdobju. Z nje moramo oditi z enotnimi mnenji in stališči in zato moramo o posameznih vprašanih razpravljati toliko časa, dokler ne bodo dokončno razčiščena. Odti moramo s prepričanjem, da vemo, kaj in kako nam je poslej delati. Seja bo brez haska, če jo bomo zapuščali tako, kakor smo doslej marsikatero in če nas bo spremljalo prepričanje, da nam ni treba natančno in dosledno izpolnjevati tega, kar bomo sklenili.

Nekatere stvari, ki smo jih zapisali

med uvodne misli, datirajo iz časov daleč pred začetkom gospodarske reforme, nekatere so postale aktualne v zadnjem letu, mnogo pa se jih je nakopičilo v zadnjih mesecih. Če smo ugotovili, da samoupravljanje stagnira že nekaj let in so nekateri celo mnenja, da je nazadovalo, potem je treba osvetliti ta pojav skozi daljše razvojno obdobje in ne le skozi pojave oblike nekaj zadnjih mesecev. Ugotovitev, da je v nekaterih ekonomskih enotah interes samoupravljalcev za upravljanje zelo majhen in da je sklepčnost zborov proizvajalcev pogosto problematična, nas sili k razmišljanju, ali smo sproščali samoupravne pravice ali pa smo tiho gledali, kako se je obseg teh pravic na neki točki ustalil ali celo podlegel centralističnim težnjam. Sproščanje samoupravnih pravic na raven ekonomskih enot je zanesljivo skladno s hotenji proizvajalcev. Vprašanje pa je, ali smo imeli v tem pro-

cesu svojo politiko in ali smo vedeli, kaj hočemo.

Nemara smo v zadnjih letih decentralizirali nekatere takšne stvari, za katere čas še ni dozorel ali pa sploh ni potrebe, da bi jih prenašali v ekonomske enote. Pri tem kaže razmišljati o normativih, regulativih, tehničnih normah, analitski oceni in podobnem, saj pogosto ugotavljamo, da odstopanja pri teh stvareh vodijo v anarhično stanje. Nemara pa nismo imeli dovolj posluha za decentralizacijo stvari, katerih si nekateri ne znajo predstavljati drugače, ko da so strogo osredščene. Pogosto slišimo mnenja, da nikakor ni zrel čas za decentralizacijo celotnega dohodka na raven ekonomske enote, čeprav prav na tem področju nastajajo mnogi nerešeni problemi.

Spomnim se, da že leta ugotavljamo, kako je z odgovornostjo organov in posameznikov. Oseba odgovornost se pojavlja že kot stalen prizvok in

o njej smo slišali dovolj pametnih besed in še več javkanja zaradi tega, ker je ni in nam je nihče ne da. Ne bo je, dokler si je ne bomo ustvarili. Vse ugotovitve so doslej izzele v prazno, ker jih ni nihče izpeljal in mimo tega ne moremo. Istočasno, ko precej natančno vemo, za kaj kdo odgovarja in prav tako, da nekateri že leta svojih nalog ne izvršujejo, kakor bi jih morali, moramo ponovno vpraševati, zakaj nihče nikogar ne pozove na odgovornost. Veriga, ki nastaja ob teh vprašanjih, je dolga in se vleče od zgoraj navzdol — od glavnega direktorja, mimo predsednikov samoupravnih organov, do odgovornih delavcev v vodstvih obratov in do proizvajalcev. Napake, anomalije, površnost, nezavzetost, škodljivo miselnost in podobno odkrivamo vsak dan. Ob tem se razburjamo na vseh nivojih drug nad drugim. Vendar doslej teh stvari nismo resno jemali. Danes

Kakšni so danes stvarni pogoji zaposlenih za obiskovanje večernih oddelkov tehniške srednje šole

Ker sidra ne
krožijo žica
zastaja...

Velik interes naše tovarne kakor tudi drugih doma in po svetu je, da dobijo za vodilna in odgovorna delovna mesta v obratih takšne delavce, ki so končali industrijsko poklicno in nato še tehniško šolo. Usposobljeni so za dva poklica, hkrati pa obvladajo ustrezno praktično in teoretično znanje. Ti kadri tudi ne bežijo iz obratov, temveč živijo s proizvodnjo. Prednosti takih delavcev se šele zavedamo, kadar jih nujno potrebujemo. Drugo pa je vprašanje, kako do takih kadrov priti.

Dokler so večerne oddelke obiskovali ljudje, ki so že zasedali vodilna ali odgovorna delovna mesta, ni bilo posebnih problemov za pogoje šolanja. Kot člani raznih organov v podjetju so si znali ustvariti ugodne možnosti, ki so bile v veljavi tako dolgo, dokler ni večina zainteresiranih, zaradi svojih položajev, zaključila tehniško šolo. Potlej so se začele težave, ki so iz leta v leto večje. Na eni strani se stvari na šolah normalizirajo in zastružujejo, tako se danes postavljajo glede znanja popolnoma enake zahteve kot za dijake rednih oddelkov, na drugi strani pa se zastružujejo tudi razmere v delovnih organizacijah. Če pa so takšni kadri res potrebni ter iskani, se bodo še vedno našle možnosti za tak študij.

Kako je s sprejemom v večerno tehniško šolo?

Možnosti so naslednje:

1. Da se vpišejo vsi, ki želijo nadaljevati šolanje. Med njimi so tudi taki, ki jim ni preveč za delo in želijo nekaj časa vedriti v šoli. Te izloča šola v okviru svojih predpisov.

2. Da kadrujemo ljudi iz vrst kvalificiranih delavcev in pošljemo v nadaljnje strokovno izpopolnjevanje samo tiste, ki so perspektivni za obrat. To pa zahteva, da imamo dobro in organizirano kadrovsko službo. V nasprotnem primeru se zgodi, ko kadrovske oddelke obvesti obrate, naj predlagajo ljudi za nadaljnji študij v tehniški šoli, da ni predlogov,

morda zaradi strahu pred novimi tehnikami — ali pa, da forsirajo takega, ki se ga hočejo znebiti. Tako se izjalovi še tako dobro zamišljena akcija. Obstaja dilema, ali naj zainteresirani absolventi industrijske poklicne šole, ki so se že zaposlili, takoj nadaljujejo študij na večerni tehniški šoli, ali pa naj nekaj let še delajo, odslužijo vojaški rok in nato spet se vedejo v šolske klopi. Prednosti kontinuiranega učenja in mladost brez družinskih skrbi govorijo v prid neprekinjenemu šolanju. Proizvodna praksa v tem primeru ni problem, ker delajo in hkrati obiskujejo pouk.

Če pa zbiramo kandidate za to šolo samo z določeno prakso po obratih, potem je nujno, da že nekaj let delajo. Žal pa v tem času že precej pozabijo.

Kakšno je trenutno stanje?

Vsem učencem, ki se vpišejo v industrijsko poklicno šolo, že pri sprejemu pove-mo, da imajo vestni in pri-zadevni možnosti, ko končajo to šolo, nadalj. šolanje na večerni tehniški šoli. Na ta način si bodo pridobili izo-brazbo za dva poklica. V ča-su šolanja na večerni tehniški šoli pa bodo že sami za-slужili.

To se lepo sliši na prvi pogled in je vabljivo za marsikatero učenca. Kakšne pa so stvarne možnosti? Učenci, ki se vpišejo na industrijsko poklicno šolo, so v večini taki s slabšim učnim uspehom. Mnogim smrdi učenje, ali pa so manj nadarjeni. Brihtni

so le izjema. Take že v osnovni šoli okvalificirajo »za vajensko šolo bo že dober«. Tem tudi milostno poklonijo zadostne ocene, da se znebi-jo nadloge. Zato se neredko učitelji bolj posvetijo eliti, ki je namenjena v gimnazijo. Tako dobimo na industrijsko šolo mlade ljudi s pomanjkljivim znanjem. Ker pa je v poklicnih šolah poudarek na praktičnem pouku, se ta pomanjkljivost še poveča na področju teoretičnega znanja. Mnogi izmed teh bi radi po-tem nadaljevali na tehniški šoli, pa ugotovijo, da jim še mnogo manjka in ne zmoro-jo. Če bi res hoteli dobiti bodoče tehnike iz vrst mla-dih delavcev in jim iskreno pomagati, potem bi jim morali nuditi dodatno pomoč v enoletni pripravnici. Sedanja oblika izbire s pomočjo spre-jemnih izpitov ni najboljši način, mora pa biti, dokler je ne nadomestimo s čim bolj-šim.

Če bi za vpis v tehniško šolo kadrovali delavce, potem bi tudi morali doseči zanje poseben status, tako da bi se lahko v letih šolanja, ko so na delu, programsko uvrstili skozi vse ustrezne obrate. Istočasno bi tudi lažje napredovali v šoli. Tako pa se dogaja, ko dobijo absolventi v roke spričevalo, da so teh-niki, nimajo pa ustrezne praktične izobrazbe, niti ne poznajo obratov in dela. Saj se med rednim delom ne morejo seznaniti z njimi.

S kakšnimi težavami se srečujejo sedanji učenci v večernih oddelkih?

Nekateri obrati ne kažejo dovolj razumevanja za te, ki ob rednem delu na delovnem mestu še obiskujejo šolo. Praktično opravljajo dva »šihita« na dan. Tudi tovariške medsebojne pomoči je zelo malo. Razumljivo je, da ne morejo delati vsi v eni

izmeni. Zato naj bi šola ure-dila pouk tako, da ga bodo lahko obiskovali eni in dru-gi. To je lahko reči, a težko izvesti, pa ne zaradi šole. Vsi dijaki večernih oddelkov ne delajo v treh ali samo v dveh izmenah. Mnogo jih je v eni izmeni. Iz prakse pa vemo, da je dopoldanski pouk za tiste, ki so bili na nočni dni-ni, brez vsakega efekta. Ško-da je časa in denarja. Kako naj potem vskladimo vse to. Zelo bi bili veseli vsakega stvarnega predloga, ki bi ugodil večini. Zadeva se bo še mnogo bolj zakompli-cirala s sistemom dnin po prehodu na 42-urni delavnik. Šola lahko organizira pouk dopoldne in popoldne. V tem primeru bo v razredih polovična zasedba. Kdo bo nosil stroške šolanja? Vse to bi odpadlo, če bi bili oddelki tako močni, da bi morali imeti paralelke. Dnine vskla-diti pa je zelo težko. Tudi za predavatelje — strokovnjake iz tovarne, ki poučujejo v večernih oddelkih, bi bile v dopoldanskem času vedno večje težave. Vse to moramo upoštevati. Lorenčič

»Dvigneš roko in čakaš kaj bo?«

Nič rad ne ustavljam avto-mobilov, da bi se peljal z njimi. Tudi če sem v potrebi, ne. Včasih se zgodi, da pride človek v neprijeten položaj, da je daleč od doma, da ni-ma ne svojega prevoznega sredstva, ne avtobusa — pred-seboj pa uro, dve ali tri, ho-je. Mimo njega pa švigajo tudi skoraj prazni avtomo-bili. (Tudi jaz se včasih vo-zim in sem nekaj takih že peljal). In misliš: Slovenci smo nekaj veljali za gostoljubne ljudi. Kaj pa bi bilo temu, če bi imel en prazen sedež manj. Pa se spozabiš in dvigneš roko. Ne tako, da bi mahal s palcem v smer, kamor bi rad šel — tako de-

V skladišču izdelkov za predelavo v HVŽ je premalo prostora, odnosno ker ni pregrad, sedanji prostor v višino ni dovolj izkoriščen. S pridobitvijo skladiščnega prostora na zapadni strani predelovalnih obratov lahko vskladiščijo več žice. Zato pa je zmanjkalo sider in mora žična valjarna nakladati žico nepaletizirano. Žica je sicer povezana v ko-lobarje, vendar se kljub temu ne more tako hitro raz-kladati, kot če je v sidrih. Zaradi hitrejšega razkladanja žice je nujno treba obstoje-ča sidra spustiti. S pričetkom obratovanja nove žične va-ljarne na Belškem polju, bo-do kolobarji žice zvezani v obliki cevi, tako da bo sama brez palet tvorila za prenašanje primerno enoto. Ker predvidevamo približno še enkrat večjo proizvodnjo, bomo potrebovali še okoli 10 dvoosnih vagonov z nosil-nostjo do 30 ton. Tem pove-čanim količinam žice bo tre-ba prilagoditi tudi skla-diščni prostor, razkladalne kapacitete ter sredstva za dovoz žice k strojem in od strojev v predelovalnih obra-tih.

lajo profesionalni štoparji. Saj navsezadnje ni sramotno. Vsakemu, ki danes sofira, se lahko primeri, da bo že jutri štopal, ali pa si bo na kakr-šenkoli drug način utiral pot proti domu. Dvigneš roko in čakaš, kaj bo. Kaj vse doži-viš! Ustavlja redko, to je poseben primer. Toda že za-radi reakcije, ki se naredi v tistih, ki šofirajo, se spleča štopati! Včasih naletiš kar na prave motorizirane naduteže, ki preživljajo najlepše trenutke svojega življenja, ko se s svečano vzvišenim izra-zom na obrazu peljejo mimo tvoje dvignjene roke.

Dobro se imejte! Srečno pot! Ko

moramo utreti pot miselnosti, da je odgovornost tem višja, čim višji je položaj posameznika in da jo je treba v tem smislu tudi tretirati.

Zelo kritični presoji je treba pod-vreči sistem celotnega dohodka in v njegovem sklopu osebnega dohodka. Tu se srečujemo s popolnoma na-sprotujočimi si stališči. Mnogi doku-menti z vsemi sredstvi zagotavljajo, da je sistem limitiranja in obvezne-ga ustvarjanja rezerv na ravni pod-jetja, edino pravilen, med delav-ci pa so vsa takšna mnenja že dav-no obsojena in je bilo na njihov račun izrečeno že ogromno kritike. V času, odkar je v veljavi sedanji sistem delitve osebnega dohodka, be-ležimo nazadovanje proizvodnje v prenekaterih obratih, manjšo delovno vncmo, povečano nerazporejenost in marsikaj podobnega. Morda je treba danes povedati tudi, zakaj se doslej ni nihče potrudil dokazati, da po-meni limitiranje osebnega dohodka

istočasno limitiranje produktivnosti, čeprav smo to trditev že pogosto sli-šali. O tem vprašanju je treba do-kazov in protidokazov in o njem se moramo dokončno pogovoriti ter v stališčih zediniti.

Vse kaže, da bo treba dokončno ob-soditi vsa tista mišljenja, ki še trde, da je delitev osebnega dohodka do-kaj enostavna stvar. Zelo natančno namreč vemo, da doslej nismo bili zadovoljni z nobenim sistemom, ker je vsak vključeval najrazličnejše subjektivne možnosti. Zato mora vsak bodoči sistem temeljiti na po-polni objektivizaciji. Popolna objek-tivizacija pa je tesno povezana z de-litvijo celotnega dohodka na ravni ekonomske enote, z uvedbo točnega stroškovnega sistema in s prenosom celotnega gospodarjenja navzdol.

Za vse te in druge v gradivu na-čete stvari najbrž ne potrebujemo nobenega akcijskega programa. Če bo vsak posameznik od najnižjega

do najvišjega delovnega mesta od-govarjal za svoje delo, bo ta potre-ba odpadla sama po sebi. Nikakor ne mislimo zmanjševati naporov, ki so bili lani storjeni v zvezi s spre-jemom in izvajanjem programa, ven-dar pa ne moremo mimo stanja, v katerem se železarna nahaja. Če bo proizvodnja še stagnirala ali celo na-zadovala, če bomo neprestano gasili žarišča nerazporejenosti in popravljali napačne sistemske odločitve, če bo-mo lahko še dolgo ugotavljali sub-jektivizem, nezainteresiranost in le-žernost, potem lahko pričakujemo kvečjemu silno povečane težave, ki se bodo bolj kot zdaj odrazile na akumulaciji podjetja in osebnem do-hodku posameznika.

Ze pred tremi leti smo na letni konferenci Zveze komunistov pove-dali, da nosi v sebi prenekateri naš človek barometer, ki mu samohotno pokaže, kdaj je dovolj in kdaj pre-malo nagrajen za opravljeno delo. In

od tega barometra zavisi marsikaj, ne le delovna vncma, pač pa tudi odnos do delovnih sredstev in proiz-vodnje nasploh. In zdaj, ko iz me-seca v mesec opažamo, kako padata interes in delovna vncma, bi bilo ze-lo napak, če ne bi povezovali seda-njega stanja s celotnimi razmerami in celokupno atmosfero, notranjimi od-noši, organizacijo dela, razporeditvi-jo ljudi in stimulacijo.

Po daljšem razpravljanju, iz kate-rega bomo pomembne misli objavili v prihodnjih številkah, so udeleženci seje sprejeli stališče do sistema limi-tiranja osebnega dohodka. Drugi del seje je bil mnogo živahnejši, bolj sproščen in odprt. Zato bomo iz dru-gega dela seje objavili tudi nekatere pomembnejše prispevke v razpravi. Prav tako bomo objavili sklepe obeh delov seje.

Ali je žlindraste opeke dovolj?

Ob izrednem zanimanju članov kolektiva in drugih za nakup žlindraste opeke v začetku leta smo menili, da v letošnjem letu sploh ne bomo mogli zadovoljiti vseh naročnikov, še posebno zaradi nekoliko poznejšega začetka z delom, kakor prejšnja leta. Daljša zima je namreč preprečila začetek izdelave v marcu in smo z delom pričeli šele 15. aprila. Ko pa sedaj analiziramo naročila, so zaključki drugačni.

Med letom, posebno v juniju in juliju, je precej naročnikov odpovedalo opeko, ki bi jo morali dobiti v drugi polovici septembra, oktobra in novembra. Glavni razlog, ki ga navajajo v svojih odpovedih je, češ, da so prevelike komunalne dajatve, še preden hišo sploh pričnejo graditi, potem težave z določitvijo lokacije, ki traja preveč dolgo časa itd. Te odpovedi naročil so povzročile v proizvodnji žlindraste opeke precej težav in po sedanjih naročilih pokrivamo proizvodnjo samo do srede septembra, nato pa bomo morali ustaviti izdelovanje žlindraste opeke.

Na Koroški Beli je predvidena gradnja 20 stanovanjskih objektov, ki bi jih gradili naši člani, vendar tudi ti še nimajo odobrene ločnice. Čudi nas, zakaj to odobritev zavlačujejo, saj so

predvidene parcele določene za gradnjo in bi s tem tudi v precejšnji meri omilili stanovanjsko krizo.

Z naročili teh graditeljev, pa bi mi pokrili še proizvodnjo ostalih mesecev do 15. novembra, ko je predvidena, kakor vsako leto, ustavitev proizvodnje preko zimskega obdobja.

Kako je sedaj s proizvodnjo te opeke? Delovna enota, v kateri so zaposleni izključno upokoenci našega kolektiva, je letos do 31. julija proizvedla 93.500 kosov votlakov poz. O in 52.800 kosov normal — poz. 6.

Skoraj 40 % te opeke je šlo za gradnjo dvojčkov stanovanjske zadruge »Železar«, ostala opeka pa večinoma za člane kolektiva, ki gradijo sem ter tja po naši in radovljiški komuni.

Kvaliteto opeke je kakor prejšnja leta kontroliral Zavod za raziskavo materiala in konstrukcij v Ljubljani in dosega po predpisih JUS U. Ni.011 iz leta 1959 marko P 25 do P 50 ali tlačno trdnost od 25 do 50 kp/cm². Nihanje tlačne trdnosti je odvisna od nasipne teže žlindre, ki se sedaj suče od 450—750 kg/m³. Za izdelavo žlindraste opeke je najbolj ugodna žlindra z nasipno težo od 800 do 950 kg/m³ in je bolj temnosive barve.

Včasih so na plavžu granu-

lirali žlindro za izdelovanje opeke v posebni ponovci. Ker pa so zadnja leta ta način granuliranja zaradi določenih objektivnih težav opustili, je prišlo do nihanja v nasipni teži, to pa vpliva na tlačno trdnost opeke. Posledica tega je nihanje trdnosti pri naši žlindrasti opeki.

Ne glede na to pa izdelki

popolnoma odgovarjajo za nizke gradnje in se za to izdaja tudi po vseh standardnih predpisih določeni atest z navedbo marke, tlačne trdnosti in če je potrebno tudi votlavosti ter starosti izdelka, kajti vse to graditelj potrebuje pri iskanju gradbenega dovoljenja in mora

predložiti na zahtevo organov občinske skupščine.

Iz zgornjih navedb je razvidno, da je sedaj opeke dovolj na zalogi in priporočamo interesantom, da naj z naročili pihitijo, ker bomo v nasprotnem primeru s 15. septembrom proizvodnjo žlindrastih votlakov in normalke ustavili.

Pouk o zaviranju bo prihodnji teden

Pri prometu vozil po tirih, moramo biti zelo večji tudi z njihovim zaviranjem. To predvsem zato, da se vlak in premikalni sestav ustavita na željenem mestu. Zaviranje pa ni enostavna zadeva, saj imamo v tem bridke izkušnje, ker nam je po uvoznem tiru pred leti utekel težak vlak. Če hočemo varno voziti moramo torej znati tudi pravilno zavirati, se pravi moramo dobro poznati določbe »Navodila za zaviranje vlakov z zavorami na stisnjen zrak«, ki je natisnjeno v knjižici z nič manj kot 71 stranmi. Da je osebje prometa s prednjem kar najboljše seznanjeno, mora biti najmanj enkrat na leto podučeno in izprašano. Da je pouk čim nazornejši je železniški inštitut uredil poseben dinamometrični vagon, v katerem so vsi zavorni deli in je moč videti njihovo delovanje. Ta

voz bo letos v železarni 8. in 9. septembra, ko bo strokovnjak za zavore Radošević

Damjan predaval o zaviranju, oba dneva zjutraj in popoldne za vse osebje prometa.

Vagoni za novi jeklovlek naj bodo opremljeni z zavorami

V valjarni profilov na Javorniku zakladajo palice, na menjene nov. jeklovlek, na Belškem polju. Za prevoz teh palic uporabljajo štiriosne vagone, vendar pa premalo pazijo, da bi bili vagoni opremljeni z ročno zavoro. Vedeti moramo, da ima proga proti Belškem polju padec 25 promil, do novega jeklovleka pa celo 30 promil in mora imeti vsak vagon svo-

jo zavoro. Da s temi prevozi v prihodnje ne bi ogrozili prometa in da ne bi prišlo do uteka vagonov v halo jeklovleka, so odgovorni dobili posebno navodilo. Tudi osebje železniške postaje na Javorniku smo opozorili, naj upošteva pri določanju železniških voz, ki so namenjeni za novi jeklovlek, da bodo opremljeni z zavorami. B.

Spremembe temeljnega zakona o zdravstvenem zavarovanju

(nadaljevanje s 3. strani)
dopolnitve zakona o zdravstvenem zavarovanju, ne bo več plačeval zdravljenja z naravnimi zdravilnimi faktori. Tako zdravljenje bo lahko sklad plačeval, če bo vpeljal razširjeno zavarovanje za tako obliko zdravljenja.

Pri nadomestilu osebnega dohodka so spremembe in dopolnitve največje. Nadomestilo osebnega dohodka za prve tri dni odsotnosti z dela gre v breme organizacije in

ne več v breme odstopljenih sredstev kot do sedaj. Organizacija sama določi višino nadomestila osebnega dohodka za prve tri dni s svojim aktom.

Za osnovo za nadomestilo bodo pri izračunu upoštevani osebni dohodki v preteklem letu in sicer znesek, ki je ugotovljen po zaključnem računu organizacije. Za izračun osnove za nadomestilo osebnega dohodka se vzamejo dohodki in prejemki, ki so podlaga za izračun pokojninske osnove in sicer največ do zneska, ki ga po zakonu o pokojninski osnovi upoštevajo za izračun pokojninske osnove.

Pomembna je tudi določba v 107. členu, na podlagi katerega je treba zavarovanca, ki uživa nadomestilo osebnega

dohodka, poslati po dveh letih začasne nezmožnosti za delo zaradi iste bolezni ali poškodbe ali s presledki dve leti v treh letih na invalidsko komisijo, da da mnenje, ali je podana invalidnost po zakonu o invalidskem zavarovanju.

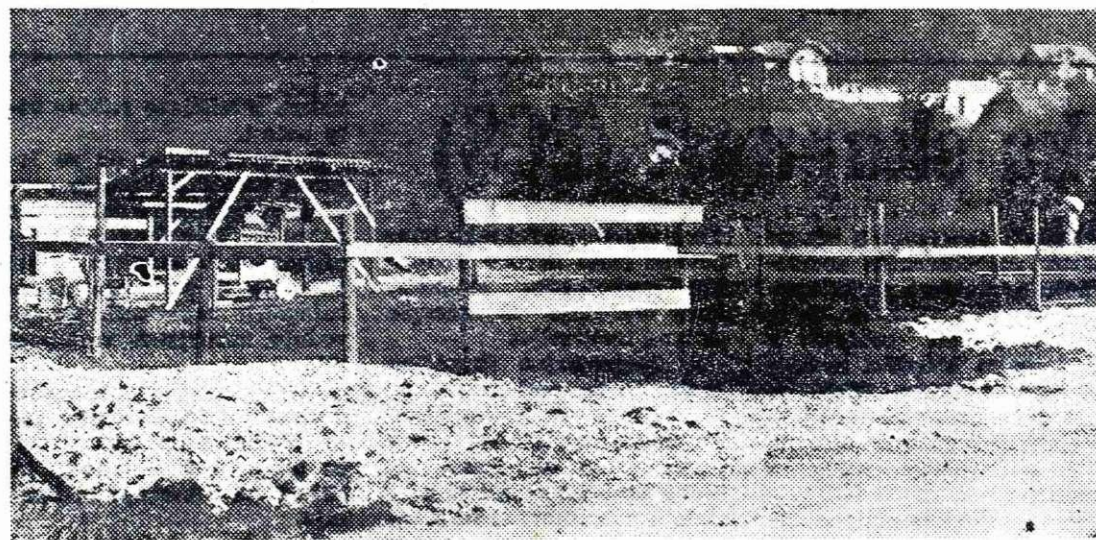
Ceprav v tem sestavku nismo obravnavali vseh sprememb in dopolnitev v zdravstvenem zavarovanju, so navedene najpomembnejše, za katere lahko rečemo, da zadevajo že sam dosežani sistem zdravstvenega zavarovanja, ki bo itak v bližnji prihodnosti v celoti v ponovni obravnavi.

ŽT

ZAHLVALA

Sindikalnemu odboru nadzorne službe in vsem sodelavcem, ki so prispevali za dragoceno darilo — tranzistor-ski sprejemnik, se iskreno zahvaljujem. Zelo sem ga bil vesel, saj mi je tolažnik v moji dolgotrajni bolezni, ko sem že toliko časa priklenjen na posteljo. Prav tako se zahvaljujem za obisk in vse še enkrat pristrčno pozdravljam ter želim mnogo uspehov pri delu.

Stanko Brus

Dež je v zadnjih dneh precej oviral delo na gradbišču nove trgovine. Kljub temu pa že betonirajo temelje

Kakšna bo nova trgovina na Koroški Beli?

Pred kratkim smo objavili sliko s podpisom, ki prikazuje gradbišče nove trgovine na Koroški Beli, ki jo gradi GP Nova Gorica. Hkrati smo želeli pojasniti o velikosti nove trgovine. Zanimali smo se tudi, kaj vse bodo uslužbenci »Zarja« prodajali v novi trgovini.

Te dni nam je trgovsko podjetje »Zarja« poslalo naslednje pojasnilo:

»Trgovina na Koroški Beli bo imeli v pritičju 196 m² koristne površine, od tega eno četrtino skladišnih prostorov. Tako bo na razpolago

150 m² čistega prodajnega prostora. V kletnih prostorih bo na razpolago še 80 m² skladiščnega prostora za trgovino, ostali prostor pa je namenjen za stranke, ki bodo stanovale v tej stavbi. Razen tega bodo v kletnih prostorih tudi kompresorji za hladilne naprave ter kotlovnica za centralno kurjavo.

V novi trgovini bodo prebivalci Koroške Bele lahko kupovali vse vrste prehranbenega blaga, vključno kruh, pecivo, mleko, mlečne izdelke, sveže meso, mesne izdelke, sadje in zelenjavo, alko-

holne pijače, čistilna in pralna sredstva, vsakdanje gospodinjske potrebščine npr. posodo, porcelan. Razen tega bodo prodajali tudi steklo, tekstilno kratko blago, pletenine, galanterijsko blago, kozmetiko, šolske potrebščine in tobačne izdelke. V novi trgovini bo tudi okrepitevalnica oziroma stoječi bife.

Glede velikosti trgovine naj omenimo še to, da je vsaka skrb prebivalcev odveč, saj je trgovsko podjetje »Zarja« povečalo prvoten koncept trgovine za več kot 50 %.

Letovali smo v Baški

V »Zelezaru« sem bral o taborjenju »Partizana« Jesenice na južnem delu otoka Krka v Baški. Pozanimal sem se pri vodstvu, če imajo še kaj prostora, odobrili so mi in z zadnjo grupo sem preživel 11 dni v njihovem taboru.

Potovanje tja je bilo kar prijetno in udobno z vlakom in ladjo. Zveze so bile dobre, saj smo se zjutraj ob

6.30 odpeljali z Jesenic in bili v Baški ob 18. uri zvečer istega dne. Pogled z ladje na luko Baško z okolico me je zelo spominjal na znano letovišče Jelso. Kraj, kjer je tabor TVD »Partizan« Jesenice, je zelo lepo izbran. Po četrturi hoji iz pristanišča v Baški ob obali se ti odpre lep zaliv s prav tako plažo. Samo 50 m od obale je tabor v prijetnem gozdičku,

okrog in okrog obkrožen od gora, da se ti zdi kot da bi bil istočasno na morju in v Vratih.

V taboru so postavljeni šotori in hišice, ki jih je odstopila železarna društvu TVD »Partizan« Jesenice. Sprejeli so nas nadvse priščno in vodstvo tabora se je ves čas trudilo s prehrano in ostalimi potrebami, da bi bili čim bolj zadovoljni. Vreme nam

je bilo v prvi polovici letovanja zelo naklonjeno, skoraj prevroče, v drugi polovici pa ne tako. Zato sta bila v tem času organizirana dva izleta in sicer v bližnjo okolico Baške in na grobišče med vojno umrlih v taborišču na otoku Rabu. V spomin na žrtve smo na grobišču izvedli tudi komemoracijo. V zadnji izmeni so taborili otroci šole »Tone Cufar« z Jesenic. Poleg ostalih učiteljev — vodičev je bil z njimi tudi tovariš Polde Mejač, ki je ob spremljavi harmonike vsak dan imel z otroki pevske vaje, ki jih je moral na željo otrok vedno podaljšati. Marsikdo od otrok se je tudi naučil plavati. Organizirali smo tudi večer »Pokaži kaj znaš«. Prijavljenih je bilo preko 50 skupin in prve tri so tudi nagradili. Omeniti moram, da mogoče nekaterim otrokom nista bila všeč red in disciplina, vendar brez tega ne gre. V glavnem menim, da smo bili za tako ceno z vsem zadovoljni in lahko izrečemo samo priznanje vodstvu TVD »Partizan« Jesenice za ves trud, ki ga je vložilo v to, da je letos lahko letovalo na morju čez 500 otrok jeseniških železarjev za zelo zmerno ceno. Tabor v Baški se nam je prikupil in želimo, da bi ga lahko še vrsto let obiskovali.

Si—

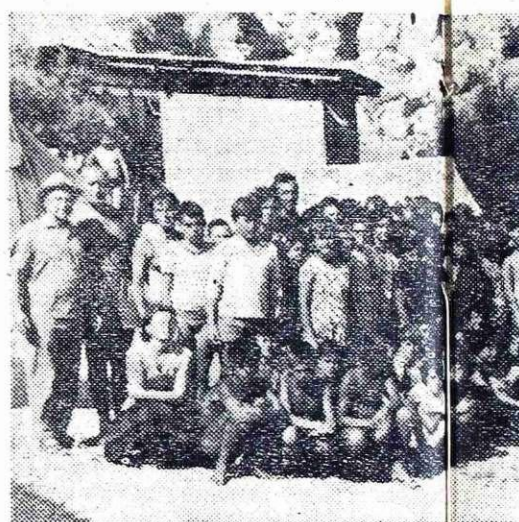
Tabor TVD Partizan Jesenice v Baški na otoku

Mladi pevci v Premanturi

Pevci mladinskega pevskega zbora jeseniških srednjih šol smo preživel 14 dni prijetnega letovanja ob morju v Premanturi. Vendar pa ni bilo to samo letovanje. Vsak dan smo imeli redne pevske vaje in sicer dve uri moški in dve uri ženski zbor. Naučili smo se novih pesmi, s katerimi smo se že predstavili na koncertu v Premanturi, kjer je bilo navzočih veliko domačinov in tujih gostov. V kratkem pa se bomo predstavili z novim programom tudi na Jesenicah in na Javorniku. S tem bomo dokazali, da tak način letovanja ni brez uspeha.

Vasilij

V zadnji izmeni so v Baški letovali otroci osno

Evropska gospodarska skupnost (EGS)

Ta regionalna dokaj blokovsko obarvana gospodarska skupina je bila ustanovljena leta 1957 v Rimu. Velik zagovornik ideje o evropskem gospodarskem sodelovanju je belgijski politik, dolgoletni zunanji minister in zastopnik v organizaciji Združenih narodov Spaak, ki je po strankarski usmerjenosti socialist zahodnoevropskega kova. Ob ustanovitvi je izjavil:

»1789. leta je nekaj tisoč ljudi zavzelo Bastillo, ki je predstavljala simbol takratnega francoskega režima. S tem se je začela francoska revolucija, ki pomeni začetek novega, zgodovinskega obdobja. 25. marca 1957, pa smo opolnomočeni predstavniki Belgije, Italije, Luxemburga, Zahodne Nemčije in Nizozemske podpisali sporazum o ustanovitvi skupnega tržišča. Tudi tega dne se je začelo novo zgodovinsko obdobje, ker se je začela velika evropska revolucija, ki bo globoko spremenila tok zgodovine. Evropa bo dobila tisto internacionalno vlogo, ki ji pripada. Ta renesansa bo usposobila Evropo, da postane velika sila in širi civilizacijo. Ta Evropa, ki je danes šibek član Atlantskega pakta, bo že jutri v stanju, da postane steber Zahoda. Zato nam je bilo tako potrebno storiti korak na poti k

ZDRUŽENIM DRŽAVAM EVROPE...

Tako je govoril opolnomočeni predstavnik Belgije Spaak. Razumljivo je povedal, za kakšne ideje se vne-ma. Šibka Evropa naj postane steber Zahoda. Steber zahodne ureditve, ki je daleč od njegove pripadnosti socialistični stranki in daleč od vsebinske socialne preobrazbe Evrope.

Skupno s sporazumom o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti je bil podpisan tudi sporazum o evropski skupnosti za atomsko energijo — Evroatom. Ta dva sporazuma sta bila potrjena v parlamentih šestih držav in sta naletela na znatnejši odpor edinole v Italiji in Franciji, kjer se je levica odločno postavila po robu. Le-ta je videla že ob podpisu EGS nevarnost delitve Evrope med vsemogočne monopole.

Rimski sporazum o evropskem gospodarskem sodelovanju predvideva naslednje:

- ukinitve carinskih dajatev ter drugih omejitev v medsebojni blagovni menjavi med članicami EGS;
 - ukinitve medsebojnih preprek za gibanje delovne sile, prebivalstva, uslug in kapitala;
 - vzpostavitev skupne carinske pristojbine in skupne carinske politike do držav, ki niso članice EGS;
 - vzpostavitev skupne kmetijske politike in skupne politike v prometu;
 - usklajevanje gospodarskih politik držav podpisnic sporazuma in onemogočanje teženj, da bi zrušili njihove plačilne bilance;
 - oblikovati evropski socialni sklad zaradi izboljševanja možnosti zaposlovanja prebivalstva in dvigovanja življenjskega standarda;
 - ustanovitev evropske investicijske banke, ki naj bi olajšala gospodarsko širjenje skupnosti z izgradnjo novih proizvodnih zmogljivosti;
- Obdobje za uresničitev naštetih in drugih ciljev je bilo določeno na dvanajst do 15. let. Podpisnice spora-

zuma tvorijo poslej tako imenovano malo Evropo. Evropska gospodarska skupnost ima naslednje najvažnejše skupne institucije:

1. Posvetovalno skupščino (neke vrste parlament), ki ima sedež v Strassburgu. To mesto je bilo za sedež posvetovalne skupščine izbrano simbolično, ker je kraj stalnih nasprotovanj in medsebojnih ozemeljskih zahtev med Nemčijo in Francijo. Skupščina ima 142 poslanskih sedežev, od katerih jih imajo Italija, Nemčija in Francija po 36, Belgija in Nizozemska po 14 in Luxemburg 6. Skupščina je skupna in opraviča tudi posle Evroatoma ter Evropske skupnosti za premog in jeklo.
2. Svet ministrov je najpomembnejša institucija EGS in ima največjo oblast. V svetu ministrov imajo Italija, Francija in Zahodna Nemčija po štiri, Belgija in Nizozemska po dva in Luxemburg en glas. Ministri usklajujejo gospodarsko politiko šestih držav. Vse pomembnejše sklepe sprejemajo soglasno. Zato prihaja do njih ponavadi po dolgotrajnih razgovorih in se izvajajo prene-

katere zamišljene rešitve zelo počasi.

3. Ostali organi pa so Izvršna komisija, Sodišče pravice, ki kontrolira zakonitost aktov ter Ekonomsko socialni komite. V zadnjem je 101 član. Clani zastopajo razne kategorije zaposlenih (proizvodno, kmetijstvo, transport itd.).

Turčija in Grčija sta pridruženi članici Evropske gospodarske skupnosti. Željo po pristopu k skupnosti pa kažeža tudi Avstrija in Spanija.

Začetek evropskega gospodarskega sodelovanja v okviru obravnavane skupnosti sovpada z zaključkom evropske gospodarske obnove po drugi svetovni vojni (UNRRA, post UNRRA, Marshallov plan).

Evropska gospodarska skupnost pomeni proces združitve evropskega gospodarstva — seve zahodnoevropskega in še tega ne v celoti. Nek zahodnonemški politik jo primerja s tristopenjsko raketo, v kateri predstavlja prva stopnja carinsko zvezo, druga gospodarsko zvezo in tretja politično zvezo.

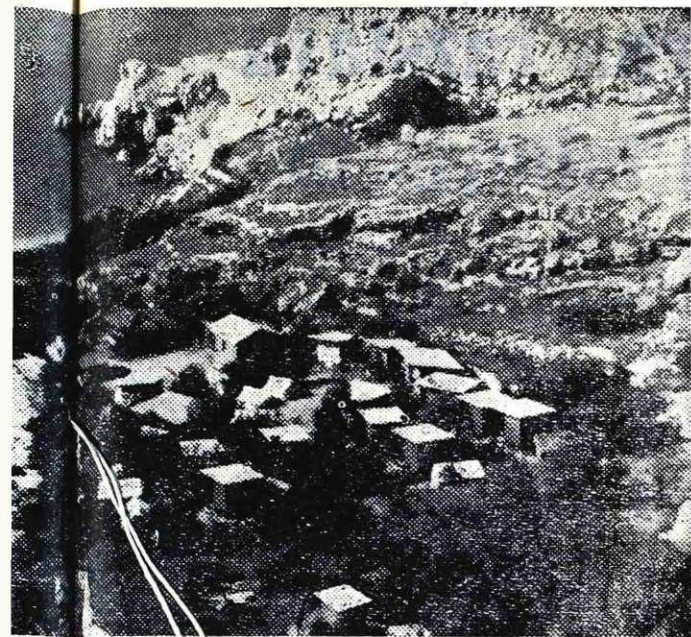
Do leta 1967. naj bi bila zgrajena carinska zveza — torej prva stopnja. Dotlej naj bi odpadle vse carine med državami, ki so članice skup-

nosti. Vse kar tijskem podro-roka stvari dokončno ure-

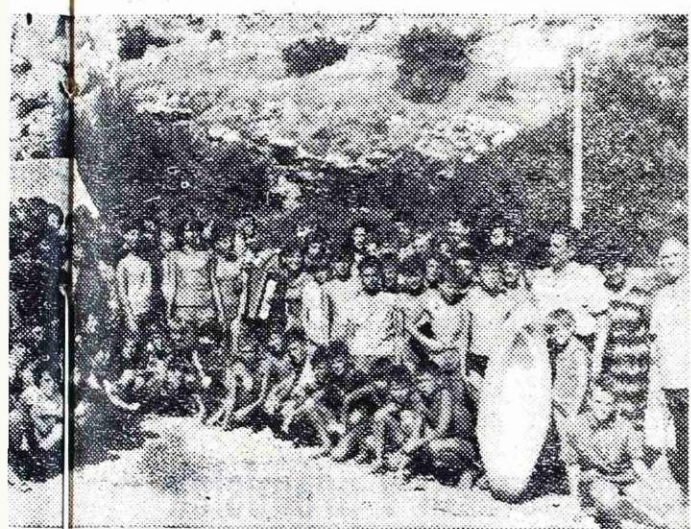
Zagovorniki evropskega tržiš-prestano prik-skupnost kot združene miro-V resnici pa j-mansičm pod-rej strogo vo-cije, Atlantsk-že mnogokrat-cilje in prav-tendence tisti-tega pakta, i-Celo v bes-sporazuma na-ki so zelo so-v atlantski v-

Sovjetski p-je svojčas oz-sporazum drž-lov finančnih-hodne Evrope-sivni imperi-poslužujejo z-lantskega pal-vanje oborože-

V EGS je v-krepitev finan-in povezovan-kapitala z ev-ce EGS so us-j je nacionalne-sodijo vse v-bilnih valut-njihovih na-so zlasti v ne-znatne in-kaž-

ski na otoku Krku

otroci osnovne šole Tone Čufar

osti. Vse kaže, da na kmejskem področju do danega nika stvari ne bo mogoče dokončno urediti.

Zagovorniki skupnega evropskega tržišča skušajo ne-estano prikazovati nastalo upnost kot vizijo bodoče ružene miroljubne Evrope. resniti pa je ta skupnost v arsičm podobna NATO, toj strogo vojaške organiza-je, Atlantskega pakta, ki je mnogokrat pokazal svoje lje in prave namene ter ndence tistih, ki so avtorji ga pakta, predvsem ZDA. lo v besedilu rimskega orazuma najdemo določila, so zelo sorodna z besedilf atlantski vojaški pogodbi.

Sovjetski premier Hruščov svojčas označil EGS kot orazum državnih monopov fininčnih mogotcev Zadne Evrope, ki se ga agrezni imperialistični krogi služujejo za okrepitev atnskega pakta in stopnje-nje oboroževalne tekme.

V EGS je v resnici opazna epitev finančnega kapitala povezovanje ameriškega pitala z evropskim. Člani-EGS so uspele utrditi svo-nacionalne valute, tako da dijo vse v vrsto konverti-nih valut. Zlate rezerve hovih nacionalnih bank zlasti v nekaterih državah atne in kažejo tendenco po

neprestanem naraščanju. V zadnjih letih je narasla industrijska proizvodnja v državah, ki so članice EGS, za 29 odstotkov, notranja trgovina med njimi pa za 73 odstotkov. V času, ko je svetovna trgovina narasla za 19 odstotkov, je narasla trgovina članic EGS s tretjimi državami za 27 odstotkov.

Vse to kaže, da dosejajo članice EGS zaenkrat visoko stopnjo konjunktore njihovih gospodarstev, čeprav zadnje čase opažamo prve začetke zastoja v nekaterih državah in pojavljajoče se gospodarske težave. Ne glede na ta dejstva je Evropska gospodarska skupnost zopet organizem, ki nima s sprostivjo mednarodne trgovine v svetovnem obsegu, kjer bi lahko nastopale posamezne države enakopravneje kot doslej, nič skupnega in v tovrstnih procesih deluje največkrat zaviralno. Močno oviro predstavlja tudi nezanim državam, kakršna je naša, saj je na zaprte trge, kakršen se formira v okviru EGS, vedno težje prodirati, ker nam postavljajo vedno več ovir.

O tovrstnih problemih pa prihodnjic.

Zbral in priredil
France Zvan

MIHA KLINAR ČAS NA BREZCESTJU

II. del LETAKI

18. nadaljevanje

11

Toda Magda že ve. Vsa baraka ve. Ljudje stoje na dvorišču in se zaskrbljeno pomenkujejo. Človek ne ve, ali so preplašeni ali pa samo drhte zaradi nenadne spremembe. Vsi strme proti grebenu Karavank, proti Stolu, kakor da bi molili jutranje sonce, ki se vzpenja na dopoldansko nebo. Morda so prav zaradi tega videti njihovi obrazi tako obredno resni. V resnici pa se boje in so zaskrbljeni. Nebo je brez oblaka in je tako čisto kakor še nikoli. Še včeraj so se veselili, da je tako lepa in zgodnja pomlad in da je april podoben maju. Zdaj pa bi raje, da bi bila nad dolino gosta megla in da bi deževalo, neprestano deževalo. Potem bi se ne bali in ne stali tu, opazujoč nebo in prisluškujoč, kdaj bodo zaslišali brnenje letal, ali jih celo zagledali in stekli v klet pod enonadstropno barako v upanju, da bo vzdržala bombni napad, saj so se v to klet zatekali že med prejšnjo vojno, kadar so se na nebu prikazala italijanska letala.

»O, tista letala so bila nič proti sodobnim! A že tista so skoro do tal porušila Koroško Belo.«

»Tovarno so hoteli porušiti,« se spominja neka starejša žena.

»Da, tovarno, a so jo zgrešila,« pritrdi druga, ki prav tako živi v tej baraki že šestintrideset let, ko je tovarna zgradila pet barak v ulico, ki ji pravijo sedaj Delavska, a starejši ljudje jo še vedno imenujejo novo vas, kakor so ji pravili pred tremi desetletji in pol.

»Da, takrat so še zgrešila, a sedanja letala ne zgreše več,« reče neki moški in pripoveduje, kar je zadnje čase videl v filmskih tehnikih, kakor da bi jih drugi ne videli in ne vedeli, kako letijo bombe na London in druga angleška mesta.

»Beograd se ne oglašja več,« pravi lastrica radijskega sprejemnika, edinega, ki je v baraki.

»Kako bi se oglašal, ko pa je zravan z zemljo,« pravi Jeta iz sosednje barake in ki jo poznajo iz dni stavke, da je bila med najbolj bojevitimi ženami, ki so stražile pred tovarno in ki niso pustile orožnikov do glavnih vrat. Vsi jo imajo za rdečo. Nihče ne ve, da že nekaj let ni več in da že dolgo vohuni med socialisti za glavnega tovarniškega kontrolorja, hitlerjevca Cvetka, ki si je prsato, postavno, a jalo-vo ženo izbral za svojo skrivno ljubico kakor že marsikatero drugo.

»A kaj pravi Ljubljana?« so ljudje radovedni.

Rovnik ne sliši odgovora, ker ob vogalu opazi Jožeta, ki mu namiguje, naj pride k njemu.

»Ti? Kaj meniš, kaj bo iz tega?«

»Pogovorili se bomo na sestanku. Ob enajstih bo di pri Koniču.«

»Že ob enajstih? Saj sem prišel šele iz tovarne?«

»Sestanek je važen. Moraš biti prisoten.«

»Da, seveda! Prišel bom!«

Ta hip pribriž izza Karavank letalo. Počasi orje zrak pod sinjim nebom.

»Štorklja je. Izvidniško letalo,« pravi Jože, Rovnik pa bi se najraje umaknil za drugimi, ki so že izpraznili dvorišče.

Jože se nasmehe.

»To ne bo metalo bomb.«

Oba strmita proti nebu, kjer počasi kroži letalo. Rovnik pričakuje, da se bo zdaj zglasilo protiletalsko topništvo nekje za hribom, ki zapira vzhodno obzorje doline, ali pa se celo dvignilo pod nebo kako lovsko letalo z letališča, ki so ga uredili pred leti med Lescami in Radovljico, in morda celo razstrelilo vsiljivca, ki je priletel izza Karavank in ki bolj polzi kot leti pod brezoblačnim nebom. Vedno nižje kroži, da bi ga lahko sklatil z neba z navadno strojnico. Toda, kdo naj ga sklati?

»Kakor da v vsej dolini ni niti enega vojaka. Pa smo dolina ob meji,« pravi zamišljeno Rovnik.

Tudi Jože je zamišljen, a molči.

»Ne pozabi! Ob enajstih!«, pravi čez čas, ko letalo izgine na severu za gorami.

III. del Farizeji

1

Nedelja je. In celo cvetna povrh! Toda ljudje, kakor da bi pozabili na baganice in oljke, so le napol v cerkvi. Maša se jim zdi neskončno dolga, pa se je šele začela. Duhovniki še vedno niso prišli do evangelija. Še vedno pojo nekaj v latinščini:

»Collegerunt pontifices et pharisaei concilium, et dixerunt: Quid facimus, quia hic homo signa facit? Si dimittimus eum sic, omnes credent in eum: Et venient Romani, et tollent nostrum locum, et gentem.«

»Unum autem ex illis, Caiphas nomine, cum esset pontifex anni illius, prophetavit dicens: Expedi vobis, ut unus moriatur homo pro populo, et non tota gens pereat...«

Tako pojo duhovniki o judovskih duhovnih in farizejih, kako se vprašujejo, kaj naj store s človekom, ki ima s svojimi pridigami vedno večji vpliv na njihove vernike. Če ga puste, bodo kmalu vsi verovali vanj in videli v njem svojega odrešenika. Menijo kralja Izraelcev. Pctem bi prišli Rimljani in uničili mesto in ljudstvo. Zato je bolje, da pogine en človek kakor vse ljudstvo... Tako pojo. A niso vsi. Med njimi ni kaplana Mozoljca. Zakaj ga ni, verniki ne vedo. Sicer pa ga ne pogrešajo, zakaj mozoljasti kaplan se je delu vernih faranov že zdavnaj zameril, ker drži z lastniki tovarne in ker brani sleherno zahtevo, ki jo ima do delavstva industrijska družba. Zato pa je toliko bolj v čislih pri vodilnih občinskih možeh, saj je njihov duhovni in politični vodja. Tudi zdaj so v mislih pri njem in ne v cerkvi. Komaj pred četr ure so se posvetovali z njim, kaj naj ukrenejo. Tale vojna, ki se je začela davi nekaj čez peto jutraj, jih je presenetila, ker niso hoteli verjeti, da bo izbruhnila. Še včeraj so zasmehovali letake, ki so jih razširili med delavci komunisti. Ti bi seveda radi ribarili v kajnem in nahuškali ljudi proti njim. Ko bi se besede spremenile v ljudi, bi najbrž že viseli na električnih drogih, saj so komunisti v letakih terjali zapor in najstročjo kazen za vse, ki so bili v minulih letih somišljeni ki Cvetkovičevega in Mačkovega režima.

»No, hvala Bogu, še imamo oblast v rokah!«

Tako so govorili včeraj in klicali po telefonu policijskega komisarja, da bi dal zapreti vse, ki so se po 27. marcu vrnili iz prisilnega vojaškega taborišča v Srbiji.

»Bila je velika napaka, ker to taborišče ni bilo v Sloveniji. Ko bi bilo, bi bili še vedno za žicami, kakor so še vedno za rešetkami rdeči smrkavci. Zato naj policijski komisar spravi za rešetke ljubljanskih zaporov vse, ki smrde po rdečih. Vsebinsa njihovih letakov vendar žali najvišje predstavnike oblasti v Sloveniji od bana Natlačena, ljubljanskega župana Adlešiča, okrajnega poslanca dr. Šmajda do nas katoliških občinskih odbornikov, češ da doslej nismo ukrenili še ničesar za obrambo revirja pred Hitlerjevim napadom, ki nam preti.

Tako je govoril odbornik Bregar in se pripravljaj, da bo to podrobneje pojasnil policijskemu komisarju. Toda komisarja ni bilo. Odpeljal se je službeno neznankam.

»Nič zato. V ponedeljek bo za ureditev te zadeve še dovolj časa.«

Pa ga ni, ker je ponedeljek šele jutri, danes pa se je zgodilo, kar so komunisti napovedovali že od 27. marca sem. In to je nevarno! Ljudje jim bodo zopet prisluhnili, kakor so jim pred petimi leti. Zato bi jih bilo treba zapreti že danes. Toda tudi danes, ko je Bregar tik pred osmo iskal policijskega komisarja na postaji, mu je dežurni rekel, naj pride jutri.

»Jutri bo morda že prepozno. Komuniste je treba zapreti takoj.« Spraviti jih k njim, ki so že za rešetkami!

»Danes imamo druge skrbi. Poročal bom komisarju, a zdaj mi oprostite.«

Bregarju ni kazalo drugega, kakor da se je sprijaznil s policistovo obljubo. Toda, ko je zapuščal obmejni policijski komisariat in stopil na postajo, toliko da se ni sesedel od začudenja. Iz vlaka, ki je pravkar pripeljal iz Ljubljane, so izstopali rdeči arestantje. Niso jih spremljali žandarji. Tudi ukle-njeni niso bili, kakor so bili, ko so jih po njegovih zaslugi prišli z nekim Borisom Kraigherjem na Poljanah in jih potem odgnali na Bled in z Bleda v Radovljico, a od tam v Ljubljano.

Praznik na Javorniku

V minulih petdesetih letih sta bila dva dneva, ki bosta ostala prebivalcem Javornika in Koroške Bele v trajnem spominu. Med prvo svetovno vojno so italijanska letala uničila z zažigalnimi bombami Koroško Belo, 25 let pozneje pa so prebivalci obeh krajev prvič v življenju videli pet rodoljubov, privezanih in ustreljenih ob kolih. Pogled na nedolžne žrtve fašističnega nasilja je bil tako strašen, da takratnih vtisov z besedami ne bi mogli opisati.

Jutri bo minilo 25 let, odkar so za pokopališkim zidom na Koroški Beli Nemci ustrelili pet talcev. Kakor so Nemci objavili na lepakih in v časopisih, naj bi bil to povračilen ukrep za napad partizanov na Hrovata, ki pa je bil le težje poškodovan. Nemci so hoteli s streljanjem talcev na Koroški Beli opozoriti slovensko govoreče ljudi, da so dovolj močni in da jim ne bo težko v kali zatreti vse na videz brezupne akcije takrat še majhnih skupin borcev na Mežakliji in v Hrastniku. Vendar so se zmotili. Strelji iz pušk so pravzaprav šele opozorili naše ljudi, da gre za biti ali ne biti in da bi nam huda predla, če bi okupatorji resnično zmagali in uveljavili svojo željo in tudi zahtevo: »Gorenjska naj postane za vedno nemška!«

Nemci so 4. septembra 1941 s kamioni iz begunjskih zaporov pripeljali Franca Podgornika, Albina Šavlija, Ludvika Stražišarja, Karla Kragolnika in Franca Freliha ter jih ustrelili. Njihova trupla so ostala privezana do večera, nato pa so jih občinski delavci sneli in pokopali za pokopališkim zidom v skupen grob.

Pozneje se je zgodilo nekaj, kar Nemci prav gotovo niso pričakovali. Organizacija OF je imela vedno več simpatizerjev in je postajala vedno močnejša. Na Koroški Beli skoraj ni bilo hiše oziroma družine, da kljub nasilju okupatorja ne bi pomagali borcem v gozdovih, ali da ne bi imeli aktivista, ki bi sodeloval pri zbiranju hrane, denarja in izpolnjeval nalog, ki jih je OF dobivala od KP. Nemci so še vedno mislili, da OF ni organizacija, ki bi jih lahko motila pri njihovih načrtih. Velika večina njihovih simpatizerjev je bila prepričana, da gre le za nekaj posameznikov, ki hočejo z glavo skozi zid, zato so nadaljevali ob vsaki akciji OF ter partizanov s povračilnimi ukrepi. Kaznilnica v Begunjah je bila polna aktivistov, vedno več prebivalcev Javornika in Koroške Bele je bilo v koncentracijskih taboriščih, kljub temu da jim Nemci niso mogli očitati ničesar drugega, kakor to, da so simpatizerji OF in da so na slehernem koraku, če so le mogli, pomagali borcem v gozdovih in vsak dan teže pričakovali svobodo.

V spomin na dogodek, ki ne bo nikoli pozabljen, na Javorniku že več kot deset let praznujejo krajevni praznik. Vsako leto se pred spomenikom padlih borcev in na pokopališču na skupnem grobu padlih talcev zberejo prebivalci Koroške Bele in Javornika ter poča, stijo njihov spomin. Letos bodo pogostili svojce padlih in počastili 25-letnico žalostnega, vendar za Javornik in Koroško Belo tako pomembnega dogodka. Organizirali bodo tudi kulturno prireditev in šahovsko srečanje.

-or

Dokumentarna razstava o nemških taboriščih

Komisija za interniranje, zapornike in izseljence pri Združenju borcev NOV občine Jesenice je imela v letošnjem programu tudi organiziranje razstave o koncentracijskih in izseljeniških taboriščih in zaporih, v katerih so se znašli naši ljudje v dobi okupacije.

V dolgi štiriletni borbi proti nacizmu in fašizmu je moral dati naš narod ogromne žrtve. Padali so borci, padali talci, umirali pa so tudi naši ljudje v raznih taboriščih in zaporih.

Razstava, ki jo pripravlja tehniški muzej naše železarne, v čigar sklopu je tudi oddelék NOB, bo odprta v soboto 3. septembra. Prikazala nam bo vso zločinsko dejavnost gestapovcev in esesovcev, ki so hoteli z vsemi sredstvi zatreti narodnoosvobodilni pokret, ki pa se je kljub vsemu terorju vedno bolj širil. Začeli so z aretacijami, streljali talce, odvažali pristaše narodnoosvobodilnega pokreta v koncentracijska taborišča in selili cele družine v Srbijo in izseljeniška taborišča v Nemčiji.

Komisiji in tehniškemu muzeju je do sedaj uspelo urrediti sezname padlih borcev in talcev, sezname zapornikov, internirancev in izseljencev ter umrlih in pobitih

v raznih taboriščih. Seznan
so dokaj izpopolnjeni, vendar
manjkajo podatki o ljudeh,
ki so bili pred vojno zapo-
sleni na Jesenicah in so med
vojno stopili v NOV ali pa
so bili aretirani, niso se pa
po končani vojni vrnili na
Jesenice. Morda bo prav
razstava dopolnila nekatere
pomanjkljivosti.

Razstava nam bo prikazala, pod kakšnimi pogoji so živeli naši ljudje v zaporih in taboriščih, slike taborišč, jetniške obleke, jetniške številke in razne rekvizite iz taborišč. Dalje tudi sezname talcev in pobitih ljudi iz naše občine. Če ugotovljamo, da je bilo v času okupacije v taboriščih in zaporih 2054 ljudi iz sedanje jeseniške občine, potem lahko trdimo, da se je velik del prebivalstva našega jeseniškega kota opredelil med vojno za narodnoosvobodilni pokret.

V nemških koncentracijskih taboriščih je bilo 241 oseb (192 moških, 49 žensk), v italijanskih 22 oseb (19 moških, 3 ženske), izseljenih v Srbijo 421 oseb (222 moških, 199 žensk), izseljenih v Nemčijo 417 oseb (178 moških, 239 žensk), v Begunjah in drugih zaporih 698 (478 moških, 220 žensk), v raznih kaznilnicah v Nemčiji 150 (129 moških, 21 žensk), vojnih ujetnikov 60 (60 moških).

Od gornjega števila se jih ni vrnilo domov 253, ker so jih gestapovci postrelili kot talce 135, v koncentracijskih taboriščih jih je ostalo 78 ter v ostalih taboriščih in zaporih 40. Iz vsega je razvidno, da je plačalo naše ljudstvo zelo visok krvni davek za svojo svobodo, posebno če vemo, koliko borcev NOV je dalo svoje življenje v tej kravi in težki borbi. Razstava je namenjena prav vsem, ne samo starejšim ljudem, ki so sami doživljali težke čase okupacije, ampak tudi mladini in najmlajšim, ker bodo spoznali našo težko štiriletno borbo.

SS

Jeseniškim pevcem v premislek

Smo pred novo kulturno-prosvetno in s tem tudi pred pevsko sezono. Ker preživljamo na Jesenicah že nekaj let pevsko krizo, bi bilo prav, da bi se predvsem pevci na novo sezono pripravili tako, da bi bila ta čim uspešnejša.

Poleg osrednjega srednješolskega zbora delujejo na Jesenicah še trije zbori: Komorni zbor Svobode »Tone Cufar« Jesenice, ki bo v prihodnjih dneh gostoval v Italiji in v Avstriji, moški zbor martinarjev, ki se je predstavil Jeseničanom ob koncu minule sezone in upokojenski pevski zbor, ki pa poje le pri pogrebih. Trije zbori predstavljajo razcepljenost, ki perspektivno ne kaže napredka. Prav in nujno je, da obstaja v okviru jeseniške Svobode komorni zbor, ki je zaradi kvalitete in maloštevilnosti povsod dobrodošel. Tudi je pravilno, da imajo martinarji, ki jim je kulturno udejstvovanje zaradi težkega dela posebno potrebno, svoj pevski zbor. V enem letu doseženi uspeh je mnogo obetajoč in bi bila velika škoda, če zbor s pričetim delom ne bi nadaljeval. Pravilno je tudi, da obstaja zbor pri društvu upokojencev. Škoda je, da šteje le 10 pevcev da ti ne vadijo redno in da jih razen pri pogrebih skoraj ni slišati. V vseh teh zborih je nad 40 pevcev, ki bi lahko tvorili dovolj številen in sčasoma tudi dovolj kvaliteten moški zbor, ki ga na Jesenicah že nekaj let pogrešamo. Zborov ne bi kazalo reorganizirati v enega. Obstajali naj bi še naprej v dosedanjih

oblikah, enkrat tedensko pa naj bi vadili skupno... Naštudirane pesmi bi lahko pevsak zbor za sebe, ob raznih prilikah pa združeno. Tako bi mimogrede obogatili repertoar pesmi posameznih zborov in dobili za razne proslave in centralne prireditve dovolj močan in Jesenicam pripadajoč moški pevski zbor. V ta zbor bi se prav gotovo vključili postopoma tudi mlajši pevci, ki danes še stojе ob strani.

Pevska sezona, razen pri komornem zboru, se še ni začela, zato bi ne bilo odveč pred pričetkom rednega študija razmisliti o uvedbi ene vaje za vse pevce omenjenih zborov. Če bi sodelovali pri tem združenem zboru tudi gojenci-pevci glasbene šole, bi stvar seveda ne pridobila samo številčno, temveč predvsem kvaliteto. Z uvedbo ene skupne vaje na teden za vse tri zборе bi bilo mimorede rešeno pereče vprašanje moškega pevskega zbora na Jesenicah, zato je o tem vredno premisliti.

U.

Pevski koncerti na Javorniku in v Trbovljah

Preteklo soboto so se na Javorniku mudili člani upravnega odbora DPD Svoboda Trbovlje 2. S tem društvom imajo javorniški Svobodaši tesne stike več kot deset let. Ker v letošnjem letu še niso izmenjali obiskov, so gostje iz Trbovelj predlagali, da v prvi polovici oktobra spet obišejo Javornik. Mešani pevski zbor je pripravil zanimiv program, s katerim bodo nastopali tudi v Križu pri Trstu, še prej pa na Javorniku. Njihov program vsebuje slovenske narodne in umetne pesmi, ki jih bodo peli pod vodstvom prof. Ponikvarja v prvem in drugem delu koncerta, v zadnjem delu pa so na sporedu odlomki iz oper Trubadur, Nabucco, Carmen in Ero z onega sveta.

Mešani pevski zbor Svobode Javornik naj bi pod vodstvom Poldeta Mejača gostoval v Trbovljah že v drugi polovici novembra. Da bi sodelovanje med obema Svobodama še bolj utrdili, predvidevajo tudi gostovanje javorňiških svobodašev z opereto »Na Trški gori« v Trbovljah, še v tej sezoni pa naj bi gostovali na Javorniku »Veseli rudarji« iz Trboveli.

— or

[illegible]

Uporabniki cest

Pred novim glavnim vhodom v našo železarno tečejo zaključna dela in kaj kmalu lahko pričakujemo, da se bo začel skozenj vsakodnevni promet. S tem pa se bo odprlo tudi niz vprašanj, ki zadevajo varen razvoj prometa na cesti ob vhodu.

Predvsem bodo težave s tovornjaki in avto vlaki, s katerimi bodo prihajali v železarno po material. Seveda bo vsak šofer iskal informacije pri vratarju glavnega vhoda. Toda, kam bo postavil med tem časom svoje vozilo?

Pustiti ga bo moral kar na cesti, ki pa je na tem mestu dokaj zožena in nujna posledica bodo kolone čakajočih vozil.

Zaradi tega je občinska komisija za varnost in vzgojo v prometu že pred časom predlagala vodstvu železarne, da bi naj bil vhod za tovorna vozila v železarno nasproti Obratne ambulante, kjer bi se dalo tudi urediti manjši parkirni prostor, izhod pa naj bi bil pri glavnem vhodu. Vendar pa je ta predlog naletel na gluha ušesa. Toda kaj pa bo potem, če bi prometni odsek postavil na tem delu cestišča znak, ki prepoveduje ustavljanje motornih vozil?

Ob koncu dne, predvsem opoldanske, nastane na cesti ob vhodu precejšnja gneča, kar znatno ovira cestni promet, poleg tega pa takšen režim predstavlja za pešce kar precejšnjo nevarnost, saj morajo hoditi v gneči po pločniku (ki je, mimogrede povedano, skoraj vedno zaseden s parkiranimi vozili!), potem pa morajo še prečkati cestišče.

Ali ne bi kazalo razmisliti, da bi ob novem vhodu postavili nadvoz nad cesto in bi se pešci lahko izognili povečini nevarnosti, saj bi morali po pločniku ob prometni cesti hoditi le tisti, ki gredo na avtobuse, Jeseničani pa bi lahko izkoristili ceste za Delavskim domom.

Vse bolj se tudi približuje zima in z njo tegobe na cestah. Le-te ne bodo majhne na cesti v zgornjesavsko dolino.

Ze sedaj je promet zaprt za več ur, ko rešujejo ponesrečeno vozilo na tej cesti, saj zaradi pomanjkanja prostora vozila ni mogoče reševati drugače kot s ceste in seveda je promet s tem blokiran. Kaj bo šele pozimi!

Dovolj bo, da bo v kakem vzponu zastal avtobus in potem ... Potem bo v železarni ob začetku dne neka sto delavcev manj, nastali bodo zastoji v proizvodnji, skratka, naša železarna bo imela zaradi tega kar precejšnjo škodo, ki lahko preko vse zime zraste v kar precejšen kupček denarja.

Ze ob ukinitvi železnice v Dolino je bilo o tem govoru, toda takrat je bilo slišati tudi nekaj o rekonstrukciji vsaj najtežjih in najožjih delov cestišča.

Vendar od vseh teh obljub so ostale samo lepe besede, saj niso urejena niti avtobusna postajališča in bodo naši delavci pozimi, v mokrem in mrazu na prostem čakali avtobuse. Sicer avtobusno podjetje išče prostore za garažiranje avtobusov, za ljudi pa menda mislijo, da jim mokrota in mraz ne moreta tako škodovati kot njihovim občutljivim avtobusom.

Seveda se bo povečal stalež bolnih, tisti, ki ne bodo resneje zboleli, pa na noben način ne bodo mogli med delovnim časom pokazati tako storilnost kot bi jo lahko.

Sedaj je še nekaj časa za ureditev najnujnejšega in bi bilo zato zelo zanimivo slišati mnenja odgovornih, kaj mislijo do zime ukreniti.

S. H.

RAZPIS

ZA SPREJEM GOJENCEV V GLASBENO ŠOLO JESENICE V ŠOLSKEM LETU 1966/67

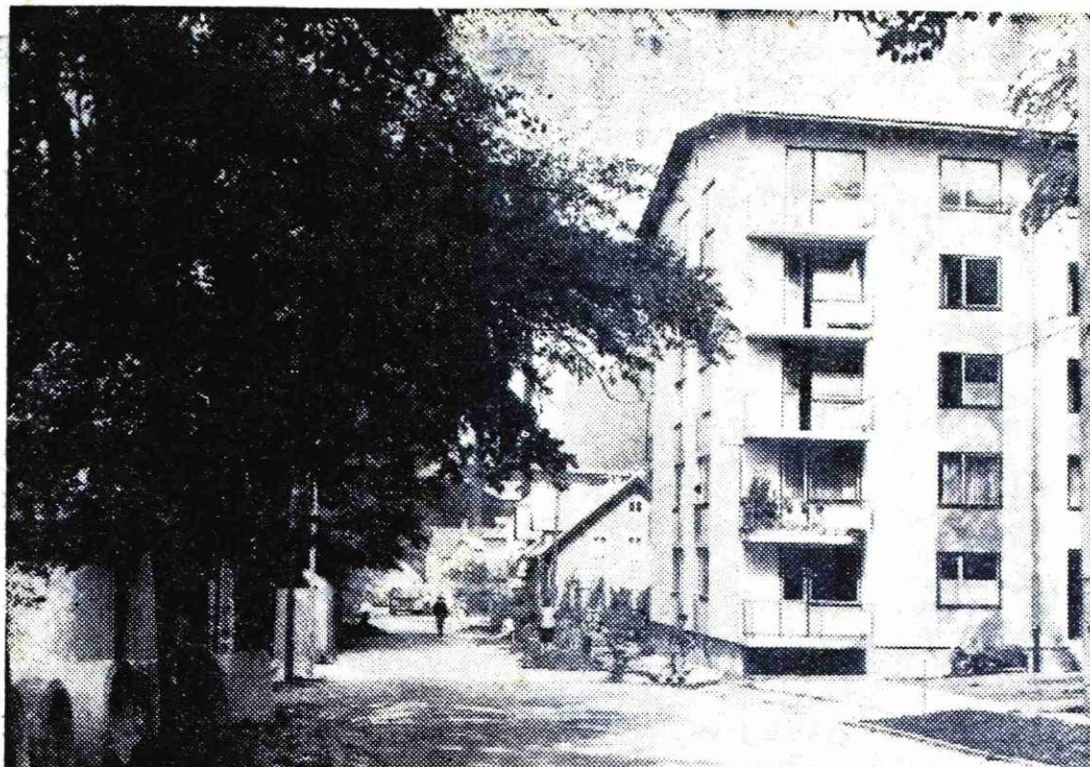
Glasbena šola Jesenice bo sprejemala stare in nove gojence za oddelke: klavir, godala, (violina, viola, čelo, kontrabas), pihala (flavta, oboa, klarinet, fagot), trobila (trobenta, gozdni rog, pozavna, tuba), solopetje, harmoniko, kitaro, tolkala, balet in teoretični pouk (nauk o glasbi).

Vpisovanje starih in novih gojencev bo v dneh: 8., 9., 12. in 13. sept. 1966 od 9. do 12. ure in od 16. do 18. ure, 10. sept. 1966 od 9. do 12. ure.

Pri vpisu mladoletnih gojencev (do 16. leta starosti) morajo biti navzoči starši.

Vse ostale informacije posreduje tajništvo šole, telefon 82-423.

Ravnateljstvo

Kljub slabemu vremenu v zadnjih dneh rekonstrukcija ceste talcev dobro napreduje. Z delom hitijo da bi cesto čimprej usposobili za prevoz slabov v valjarno 2400

Posnemanja vredno

Postrežba v jeseniških gostinskih obratih je približno taka kot v ostalih obratih širom naše domovine. Nekje boljše, drugje slabša, vendar skoraj nikjer ne dosega ravni gostinskih obratov v Avstriji in Italiji. Temu je pač kriva pavšalna nagrada ali plača, ki je uvedena pri nas, medtem ko je drugje osebje plačano po učinku. So pa seveda tudi pri nas častne izjeme, kakršno sem doživel v nedeljo na Jesenicah.

Starejši prijatelj upokojenec me je povabil v dom upokojencev na Jesenicah in mi razkazal gradnjo dvorane — prizidka doma, da bodo dobili dovolj velik prostor za preživljanje prostih uric. Občudoval sem voljo in razpoloženje, pa tudi ponos, ker si bodo jeseniški upokojenci zgradili dodatno dvorano brez vsakih strokovnjakov in v lastni režiji. Po ogledu dvorane sva stopila v klubski prostor, ki je bil povsem zaseden, razen dveh stolov v kotu pri vhodnih vratih. Opazoval sem zadovoljne obraze in hotel prisluhniti prijetnemu kramljanju onih, ki so garali po štirideset ali še več let aktivno in danes uživajo svoj zasluženi pokoj, vendar ni bilo časa. Prijazna točajka je takoj pristopila k nama in vljudno vprašala, kaj želiva. Naročeno je prinesla takoj. Postavila je kozarca na mizo in natočila meni v kozarec naročeno vino, prijatelju pivo. Mislim, da je tolikšna pozornost namenjena samo nama, zato sem opazoval postrežbo tudi pri ostalih mizah in ugotovil, da je povsod, kjer je prinesla pijačo v steklenici, natočila tudi kozarce in vljudno rekla: »Izvoli-

te, prosim!« Prav tako vljudno s »hvala lepa« se je zahvalila tudi ob slehernem plačilu in ob odhodu iz kluba. Če bi bili to gostje s tujo valuto in napitnino v šilingih ali lirah, bi vljudnost točajke razumel. Ker pa so to bili jeseniški upokojenci, ki si kozarček stežka privoščijo in ne morejo dajati napitnine, mi je bil njen odnos do gostov toliko bolj všeč. Od prijatelja sem zvedel, da je bila v službi v

Svici in da se je tam naučila te kulturne postrežbe. Nemogoče je pošiljati vse gostinsko osebje na prakso v Svico, mogoče pa je posnemati točajko jeseniškega doma upokojencev tudi v ostalih gostinskih lokalih. Sicer pa je prav, da so te kulturne postrežbe deležni tisti, ki jih preradi pozabljamo, ker niso več aktivni in do katerih naš odnos dostikrat ne vsebuje tistega spoštovanja, ki ga zaslužijo. U.

II. svetovno prvenstvo v veslanju

Bled je pripravljen

Še nekaj dni nas loči od največje veslaške prireditve na svetu, II. svetovnega prvenstva, ki bo na Bledu od 8. do 11. septembra. V tem znanem jugoslovanskem letoviškem centru se že zbirajo najboljši veslači sveta in režejo s tekmovalnimi čolni zlato jezersko površino in si nabirajo zadnjih moči, da bi v dneh, ko se bo šlo zares, čim bolj častno zastopali barve svojih držav.

Ko smo včeraj popoldne vse udeležencev. Skupno obiskali Bled, je bil na jezeru in ob hangarjih pravi babilon. Slišali smo jezike vseh narodnosti, najbolj bučni pa so bili Italijani, ki so ravno prispeli na bojišče spopadov. Ker se v taki gneči ne da najbolje pripravljati in trenirati, so se jugoslovanski veslači umaknili v Bohinj, kjer bodo ostali do samega pričetka svetovnega prvenstva.

Objekti so dograjeni in tudi ostale priprave so že v zaključni fazi. Organizatorji se trudijo, da bi bilo vse v najlepšem redu. Do sedaj pokazani trud je tudi zagotovilo, da bo v dneh tekmovanja vse steklo kot po olju.

V informacijski pisarni smo zvedeli tudi dokončne prija-

se je prijavilo 32 držav s 40 čolni in 540 veslači. Od vseh prijavljenih držav je kar 8 takih, ki bodo nastopile v vseh disciplinah. V posameznih disciplinah pa bo število čolnov naslednje: četverec s krmarjem 25, dvojec brez krmarja 20, dvojec s krmarjem 14, skif 20, double scull 18, četverec brez krmarja 22 in osmerek 21. In sedaj še nekaj podatkov o tribunah. Tribune na cilju imajo kapaciteto 5.000 sedežev za gledalce, 300 sedežev za novinarje, 300 sedežev za častne goste in delegate, 400 sedežev za veslače, v 36 posameznih kabinah pa bodo sedeli radijski in TV reporterji. Cene (Nadaljevanj na 10. strani)

ZAHVALA

Ob težki izgubi mojega moža, skrbnega očka, brata in zeta

ALBINA GORENCA

se iskreno zahvaljujem dr. Vilmanu, dr. Rjazancevu in osebju kirurškega oddelka, ki so mu hoteli rešiti mlado življenje. Prisrčno se zahvaljujem železarni za razumevanje in pomoč, prometnemu oddelku za vence in denar, govornikom tov. Blenkušu, Klinarju, Grahju in Koširju za poslovilne besede ob odprtem grobu, SZDL Podmežaklja za venec in denar, dobrim sosedom, posebno pa družinam Tersegjav, Zajc, Pestotnik in Pretnar za vsestransko pomoč. Obratni ambulantni Železarne Jesenice, posebno mojim najžjim sodelavcem, najlepša hvala za venec, razumevanje in pomoč. Številnim lastnikom osebnih avtomobilov in vsem, ki ste se tako številno poslovlili od njega, mu poklonili cvetje, izrekli sožalje in ga spremili na njegovi zadnji poti, najlepša hvala.

Zalujoča žena Ivica, sin Bojan, hčerka Simonka, bratje Alojz, Jože in Franci z družinami, sestre Mici in Ani z družinami, ata in mama Zajšek ter družine Zajšek in Ažman.

ZAHVALA

Ob izgubi sina in brata
TONETA DEBEVCA

se v imenu vseh najlepše zahvaljujemo kolektivu vašarne 1300 za darovane vence in cvetje ter denarno pomoč.

Zahvaljujemo se tudi vsem članom kolektiva, ki so ga spremili na njegovi zadnji poti.

Zalujoči: mama Amalija, bratje Viktor, Ivan, Rudi in Lojze

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi našega dragega in nepozabnega

ANTONA MAVRIČA

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste počastili njegov spomin in ga spremili na zadnji poti, mu poklonili vence in cvetje ter sočustvovali z nami. Posebno se zahvaljujemo za pomoč in pozornost sodelavcem, terenu Plavž, njegovim sodelavcem iz martinarne in društvu upokojencev. Prav lepa hvala Hinku Klinarju za poslovilne besede ob odprtem grobu in vsem, ki ste nam v tem težkem trenutku kakorkoli pomagali. Zahvaljujemo se tudi lastnikom osebnih avtomobilov za dragoceno uslugo.

Zalujoči: žena Anica, sin Vinko, mama, bratje in sestre z družinami ter ostali sorodniki

Pa brez zamere

Verjetno bi človek povsod po vseh krajih našel kakšne spodrsrlaje komunalnih služb, na Jesenicah pa imamo v tem še bolj nesrečno roko in na cestah lahko skoraj na vsakem koraku najdemo pomankljivost, ki na ves glas očita našim komunalcem.

Kaj kmalu bo zapadel nov sneg, pa se še sedaj vidijo posledice čiščenja lanskega leta, saj je povsod polno okrušenih robnikov, tale v Ulici Viktorja Kejžarja 11 pa je celo izruvan.

Strelci pred državnim prvenstvom

Letošnja strelska sezona je bila za jeseniške strelce posebej uspešna. Nastopi na večjih tekmovanjih so prinesli zmagovalne predvsem Veri Otrin, ki je trenutno v odlični formi. Prosili smo predsednika strelskega občinskega odbora Jožeta Kralja, da nam pred odhodom

strelcev na državno prvenstvo v Beograd odgovori na nekaj vprašanj.

»Kdo bo zastopal jeseniške strelce na državnem prvenstvu?«

»Zaradi zadržanosti Janeza Otrina v šoli bosta na državnem prvenstvu nastopili samo Majda Kralj in Vera Otrin.«

»Kakšne so možnosti za dober uspeh obeh tekmovalk?«

»Vera je v odlični formi. Glede na to, da je na republiškem prvenstvu izboljšala

nije, Koroške in Gorenjske je v tekmovanju s standardno MK puško zasedla odlično drugo mesto, takoj za svojim bratom Janezom. Na republiškem prvenstvu v Ljubljani je z MK puško serijske izdelave s 522 doseženimi krogi izboljšala državni rekord Zdenjakove iz Zagreba.

Pred odhodom na državno prvenstvo smo jima zaželeli veliko športne sreče, Vera pa je povedala:

»Sama sem presenečena nad letošnjimi uspehi. Moj poklic mi ne dovoljuje, da bi veliko trenirala, saj mi po celodnevem napornem delu ostane zelo malo časa za trening. Upam, da moji uspehi niso bili slučajni in da bom dosežene rezultate še enkrat potrdila.«

Bled je pripravljen

(Nadaljevanje z 9. strani)

vstopnic za obisk svetovnega prvenstva za veslanje na Bledu niso visoke. Vstopnica za finale stane 1500 S din, za ostale dneve pa 800 S din. Šolska mladina pa si bo ogledala prireditve za 200 S din. Veliko zanimanje za to prvenstvo je tudi v tujini. Večje skupine so prijavile države: ZR Nemčija, Italija, CSSR, SZ, Svica, Poljska, nekoliko manjše zanimanje pa je v Avstriji, verjetno zaradi poplav. Do sedaj so Avstrijci napovedali prihod dveh večjih skupin.

Polde Karlin

ZAHVALA

Ob smrti naše drage mame
ALOJZIJE GOLOB

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so sočustvovali z nami, posebno pa sosedom za dragoceno pomoč v teh težkih trenutkih.

Posebej se zahvaljujemo dr. Sajevcu in dr. Čehu za prizadevno zdravljenje, vsem darovalcem cvetja in vencev ter vsem, ki so se od nje poslovlili in jo spremili na zadnji poti.

Zalujoči: hčerke Marica, Tončka in Pavla z družinami, brat Franc in ostali sorodniki

Vera Otrinova, rekorderka SFRJ v streljanju z MK puško

državni rekord z MK puško serijske izdelave, je pričakovati, da v Beogradu ne bo razočarala. Majda Kralj pa bi se po njenih dolgoletnih izkušnjah in kvaliteti morala uvrstiti do desetega mesta.

Vera Otrin je letos s svojimi rekordnimi rezultati presenetila športno javnost. Na troboju reprezentanc Furla-

NOGOMET

Start v SCL

V nedeljo je na sporedu prvo kolo v jesenskem delu nogometnega prvenstva. Naši nogometaši bodo tudi v prihodnji sezoni tekmovali v zahtodnem delu slovenske conske nogometne lige. Lani so tekmovali prvič in osvojili četrto mesto. Letos je v tej ligi nekaj novih enajsteric, s katerimi naši nogometaši doslej niso imeli pogostih srečanj. Ze jutri bodo morali naši nogometaši v Tolmin, ker je bila tamkajšnja enajsterica na novo uvrščena v slovensko consko ligo. Ze v prvem kolu se bodo morali pošteno potruditi in zaigrati z veliko voljo, da bodo osvojili obe ali pa vsaj eno točko, ki jim bo pozneje prav gotovo dobrodošla. Z nogometaši iz Tolmina so se naši nogometaši srečali skoraj vsako leto v Tolminu, vendar so bili izidi teh tekem skoraj v vseh primerih za naše moštvo negativni.

Jesenski del nogometnega prvenstva bo trajal od 4. septembra do vključno 20. novembra, na Jesenicah pa bomo gledali enajsterice: Tabor iz Sežane, Primorje iz Ajdovščine, Svoboda iz Šenčurja, Kamnik in Litijo. Gostovali bodo v Tolminu, v Hrastniku, Ljubljani, Zagorju, Kopru in Izoli. V našem moštvo zaenkrat ni nobenih večjih sprememb, moštvo pa trenira Milan Ravtar. V okviru priprav za jesenski del nogometnega prvenstva so naši nogometaši odigrali več tekem. S prvim moštvom Triglava so na Jesenicah igrali neodločeno 3:2, v Italiji v Beli peči so srečanje izgubili z 2:3, na troboju slovenskih železarn v Storah pa so se srečali z nogometaši iz Raven in Stor. Tekmo z Ravnami so izgubili s 3:5 in s Storami s 1:4.

DELAVSKA UNIVERZA JESENICE

vpisuje v

- ESŠ, oddelek za odrasle
- OSNOVNO ŠOLO, oddelek za odrasle
- TEČAJE ZA KURJACE CENTRALNIH KURJAV
- JEZIKOVNE TEČAJE

- splošne začetne in nadaljevalne
- specializirane za gostinski kader

Vse informacije dobite na Delavski univerzi, Cesta maršala Tita 5, Jesenice, ali po telefonu 82-427.

Delavska univerza Jesenice

ZBOR DELOVNE SKUPNOSTI DELAVSKE UNIVERZE JESENICE

razpisuje

prosto delovno mesto
VODJE IN ORGANIZATORJA STROKOVNEGA IZOBRAŽEVANJA

POGOJI:

- višja ali srednja izobrazba,
 - delovno razmerje za določen čas,
 - osebni dohodek po pravilniku o delitvi OD,
 - stanovanje ni zagotovljeno.
- Ostale pravice in dolžnosti se uredijo s pogodbo pred nastopom dela.

Nastop službe takoj.

Vloge sprejema Delavska univerza Jesenice, Cesta maršala Tita 5, do 10. septembra 1966.

Delavska univerza Jesenice

Kaj bomo gledali v kinu

Kino »RADIO«

3. in 4. septembra italijanski barvni CS film CESAR BORGIA, ob 17. in 19. uri
5. septembra francoski barvni CS film VITEZ PARDAILLAN, ob 17. in 19. uri
6. in 7. septembra francoski film LJUBEZENSKA KLETKA, ob 17. in 19. uri
8. septembra jugosl.-angl. barvni film DOLGE LADJE, ob 17. in 19. uri
9. septembra bolgarski film PAROLA, ob 17. in 19. uri
10. septembra franc. španski barvni film MARIE CHANTAL, ob 17. in 19. uri

Kino »PLAVŽ«

3. in 4. septembra francoski film LJUBEZENSKA KLETKA, ob 18. in 20. uri
5. in 6. septembra italijanski barvni CS film CESAR BORGIA, ob 18. in 20. uri
7. septembra jugosl.-angl. barvni film DOLGE LADJE, ob 18. in 20. uri
8. in 9. septembra sovjetski film DOGODIVŠČINE V TANKU, ob 18. in 20. uri
10. septembra nemški film SOBA ST. 13, ob 18. in 20. uri

Kino DOVJE

3. septembra jugoslovanski film KONJUH PLANINA
4. septembra grški film RDEČE SVETILKE
8. septembra italijanski barvni CS film CESAR BORGIA
10. septembra sovjetski film DOGODIVŠČINE V TANKU

Kino KOROSKA BELA

3. septembra — zaprto
4. septembra ameriški VV film TIHO, TIHO, CHARLOTE
5. septembra francoski film LJUBEZENSKA KLETKA
10. septembra bolgarski film PAROLA

Kino KRANJSKA GORA

3. septembra ameriški VV film TIHO, TIHO, CHARLOTE
4. septembra sovjetski film DOGODIVŠČINE V TANKU
8. septembra francoski film LJUBEZENSKA KLETKA
9. in 10. septembra italijanski barvni CS film CESAR BORGIA

KOŠARKA

Rudar : Jesenice 86 : 65 (43 : 33)

Trbovlje, 27. avgusta. Stadion Rudarja, gledalcev 100, sodnika Camplin Tone in Marjan Remic oba iz Ljubljane.

KK Rudar: Deželak 21, Otopal 26, Sušnik 13, Perpar 22, Virt 5, Vidregar 2.

KK Jesenice: Sodja 25, Vauhnik 7, Svetlin 12, Čampa 11, Dragojevič 2, Katnik 8.

Moška ekipa je bila prvič obsojena že v naprej na poraz z moštvom Rudarja. Med tednom je KZS telegramsno

obvestila upravo kluba, da zaradi treh tehničnih napak ne sme igrati inž. Senčar, tako da so iz prve petorke izpadli tri igralci Jeraj, Koren in inž. Senčar. Mladi igralci so tako imeli veliko priložnost, da se izkažejo. Tekma se je začela v silovitem tempu. Domačini so s hitrimi nasprotnimi napadi že v začetku tekme ustvarili razliko v koših, katero se ni dalo izravnati. V 11. minuti prvega polčasa je bila razlika sicer samo dve točki, rezultat 19:17, vendar v nadaljevanju zmaga Rudarja ni bila

več problem. Razlika v koših bi bila lahko manjša, če bi Vauhnik in Dragojevič pod košem izkoristila nekaj zares ugodnih priložnosti. Od mladit je v moštvu igral dobro samo Čampa, ostali pa so popolnoma zatajili. Vsa odgovornost za končni rezultat je tako slonela na kapetanu moštva Sodji, ki je kljub igranju rokometa na metalurških igrah v Štorah vseeno prispel v Trbovlje in s Svetlinom, ki se počasi spet vključuje v moštvo, igral v standardni formi.

L. K.

ODBOJKA

Jesenice : Črešnjevce

3:1 (15:7, 15:9, 11:15, 15:1)

V nedeljo dopoldan se je za odbojkarje Jesenic pričel jesenski del tekmovanja v odbojškarski ligi. Prvo tekmo so morali odigrati na tujem igrišču. Kljub temu so premagali domače moštvo Črešnjevca s 3:1 (15:7, 15:9, 11:15, 15:1). Na igrišču se je zbralo malo gledalcev. Tekmo je vodil Obersnel iz Ljubljane.

JESENICE: Bajt, Kavčič, Resler, Potočnik, Eržen, Bogataj, Razinger in Prešern. Črešnjevce: Smolar, Lepšina, Karner, Kmetac, Rojž I, Rojž II, Bučnik, Pahič in Bizjak.

Kljub temu, da priprave za jesenski del niso teklo po predvidenem programu, so Jeseničani brez večjih težav

premagali domačine, Črešnjevce pa je s to izgubljeno tekmo popolnoma zapravil vse upe, da bi ostal v prvi ligi.

Odbojkarji Jesenic se bodo v nedeljo dopoldan predstavili domačim ljubiteljem odbojke. Na sporedu je srečanje Jesenice : Črnuče. Moštvo Črnuče je trenutno na šestem mestu na lestvici z 10 točkami. Naše moštvo pa je na tretjem mestu s štirimi točkami več. Ljubitelji odbojke, ogledajte si to zanimivo srečanje saj so igralci Črnuče vedno trd oreh za naše igralce. Srečanje se bo začelo ob 10. uri dopoldan na igrišču pod Mežakljo.

K. P.

Letne športne igre železarjev

Železarna Štore je bila letos prireditelj letnih športnih iger treh slovenskih železarn: Ravne, Štore in Jesenice. Lahko bi jih tudi imenovali troboj slovenskih železarn. Ker smo hoteli nekaj več napisati o tem srečanju športnikov metalurgov, smo zaprosili za krajši razgovor predsednika komisije za športno rekreacijo pri IO sindikata Železarne Jesenice tov. Dušana Prešerna.

»Letošnje letne igre so za nas jeseniške železarje po eni strani zadovoljive, po drugi pa ne. Iz Štor smo se vrnili z drugim mestom v končni razvrstitvi, medtem ko smo do sedaj bili vedno prvi. Vzrokov za to je več. Ne najboljše pripravljena reprezentanca in zatajitev v nekaterih športnih panogah, med katere šteje predvsem nogomet. Poglavlje zase je rokomet, ki ga je organizator prvič vključil v konkurenco; na tem polju smo pač Jeseničani začetniki in več nismo mogli pričakovati. Vsekakor

pa bi bil izid srečanj drugačen, če bi UO železarne odobril tri dni izredno plačanega dopusta rokometašem in nogometašem za skupne priprave. Tako pa so se naši predstavniki pripravljali posamezno ali v klubih. Povrh tega je bila pred vrati letna sezona ter čas dopustov in oddihov. To je ena stran medalje, druga pa je nezainteresiranost posameznikov. Nekateri dobri športniki so iz neznanil vzrokov kratkoma ostali doma.

Vse priznanje pa zaslužijo organizatorji. V soboto dopoldan je bilo igrišče še pokrito z vodo, vendar so ga popoldne usposobili za tekmovalne. Točno ob 15.30 uri je bila svečana otvoritev troboja. Takoj za tem pa so se začeli športniki metalurški meriti v športnih veščinah. Tekmovanje je potekalo točno po urniku, organizatorji pa so izdali tudi dva informativna biltena.

Na zaključni svečanosti je pokale in priznanja podelil direktor Železarne Štore in poudaril, da je treba igre obdržati na enakem nivoju ali pa jih še celo razširiti.

V Štorah smo se tudi menili, da bi v prihodnje orga-

nizirali zimske športne igre, podobno kot so letne.

Prihodnje leto bomo organizatorji športnih iger Jeseničani, zato se bomo morali že sedaj pripravljati na ta svečani dogodek in to v tekmovalnem smislu, da si zopet priborimo prvo mesto.

Veljalo bi še omeniti, da smo v soboto dopoldan imeli krajši izlet na znano turistično točko Svetinjo nad Štorami, kejr smo preživeli nekaj lepih uric.

Omenil bi še, da je športna sreča imela široko roko za štorske predstavnike, medtem ko je nam obrnila hrbet. Upam, da bo prihodnje leto ravno obratno. Potrudili se bomo, da bomo pokazali tudi več tekmovalnega športnega duha. Ob koncu bi se rad vsem športnikom zahvalil za trud in športne uspehe, ki smo jih dosegli.

Ekipa so v posameznih panogah dosegle naslednje število točk:

	Jesenice	Ravne	Štore
atletika	3,6	2,4	1,2
rokomet	1	3	2
nogomet	1	3	2
kegljanje	1	2	3
streljanje	3	1	2
šah	3	2	1

Končni vrstni red: 1. Železarna Ravne 13,4 točke, 2. Železarna Jesenice 12,6 in 3. Železarna Štore 11,2.

P. K.

Jesenice : Maribor 66

53 : 55 (26 : 26)

Na igrišču pod Mežakljo so košarkarice Maribora 66 v soboto zvečer premagale ekipo Jesenic s 55:53 (26:26). Pred približno sto gledalci sta srečanje vodila Rus in Landret iz Kranja.

Jesenice: Bertonec 10, Mušič, More 12, Pavlič 20, Vudrič 11, Ajster, Radočaj.

Maribor 66: Polše 7, Nikluš 4, Vrešak 2, Vodeb 18, Medved, rHibar, Senčar 20 in Senter 4.

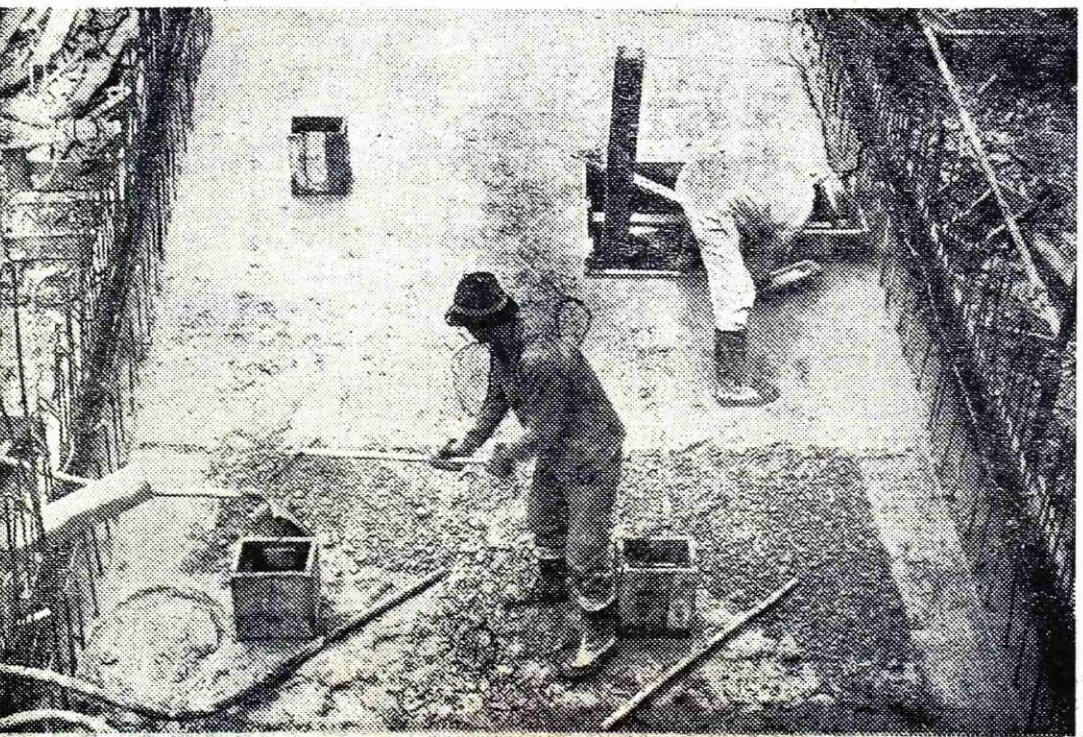
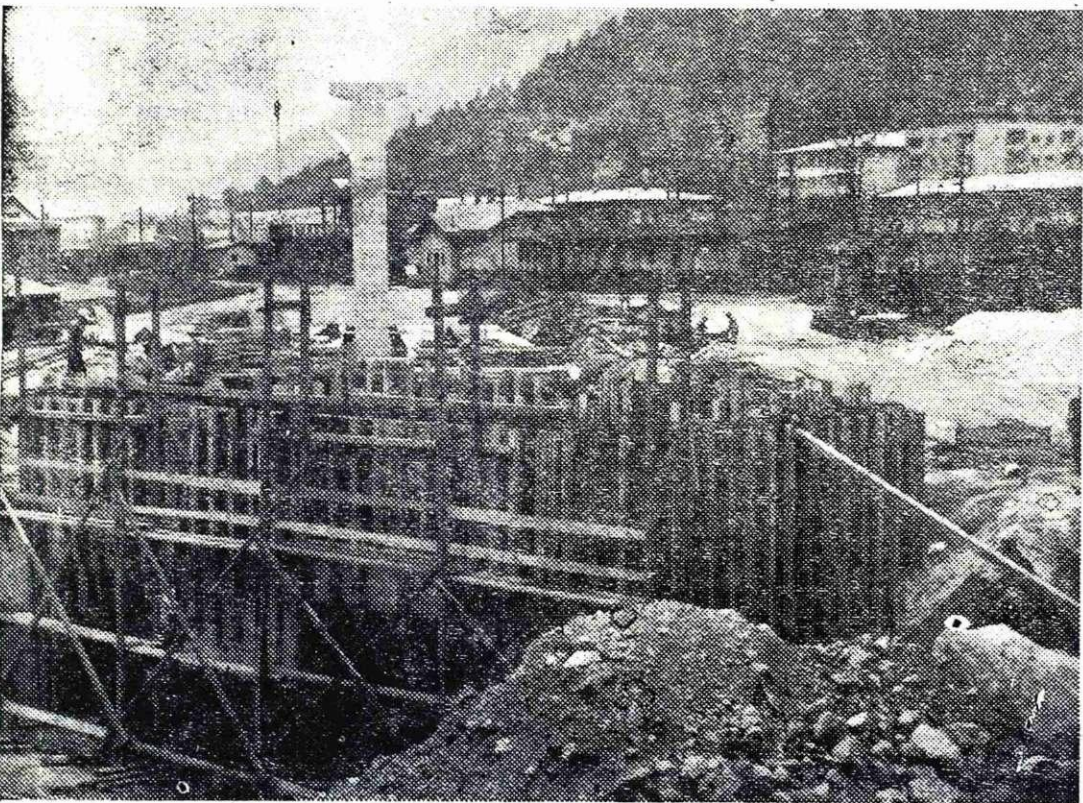
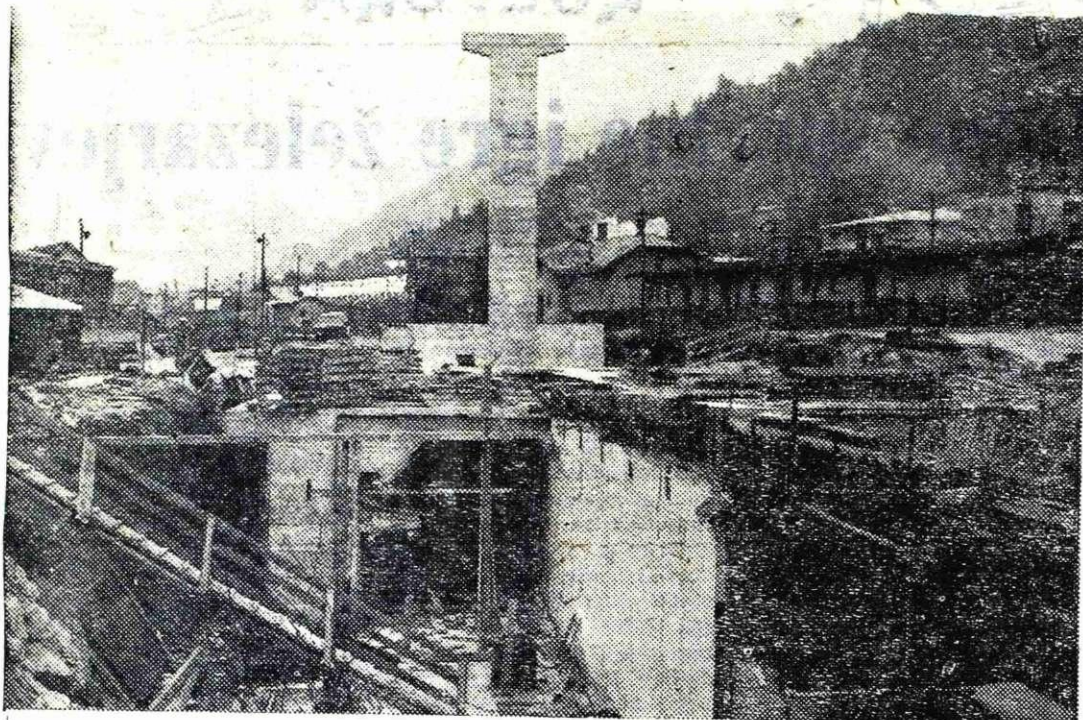
Domačinke se nikakor niso znašle in takoj na začetku so vodstvo prevzele gostje. Jeseničanke so prvič prišle v vodstvo v 12. minuti prvega dela igre in nato je dolgo tekla enakovredna borba, v kateri ni nikomur uspelo pobegniti za nekaj točk. Najbolj dramatičen in zanimiv je bil zadnji del igre. Oba nasprotnika sta si hotela priboriti zmago. V jeseniške vrste se je vselil nemir. Žoga pa ni in ni hotela skozi obroč. Hladno

kri so ohranile Mariborčanke in z minimalno prednostjo premagale domačinke. Zmaga gostij je popolnoma zaslužena, saj so pokazale na trenutke mnogo lepšo igro od domačink.

Košarkarice Jesenic igrajo v soboto v Medvodah.

ŽELEZAR

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA ŽELEZARNE JESENICE — Ureja redakcijski odbor — Glavni in odgovorni urednik Remigij Noč — Rokopisov in fotografij ne vračamo — Naslov: Uredništvo Železarja, Železarna Jesenice, Tel. int. 758 in 394 — Tisk CP »Gorenjski tisk«

Obisk na gradbišču aglomeracije

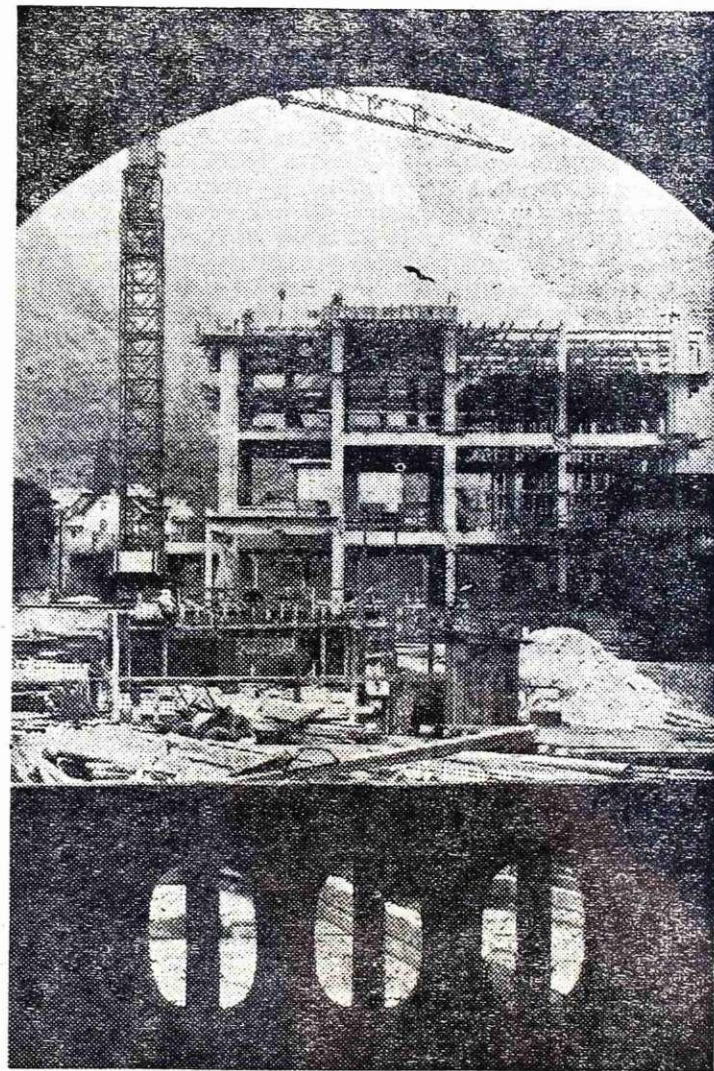
Že večkrat smo pisali o gradnji nove aglomeracije v Hrenovici. Tudi veliko slik smo že objavili, toda gradbišče tako hitro spreminja svojo podobo, da danes spet lahko objavljamo štiri posnetke. Vsi štirje posnetki predstavljajo v glavnem dva objekta, in sicer objekt 05 — drobilnico 1, v sklopu katere bodo drobilnica 1, presipna postaja W2 in razdelilna transformatorska postaja TS 1. Tu bodo drobili rudo in jo po transportnih trakovih odpremljali naprej, kamor bo pač treba.

Na ostalih treh slikah pa je skladišče koksa oziroma stometrski rova, v katerih bo teklen transportni trak, ki bo odvezal koks iz skladišča nad rovom. V skladišču koksa bo stal tudi stolp, ki ga sedaj še ni, bo pa zgrajen do konca septembra ali v začetku oktobra. Visok bo 18 m in torej še 6 m višji kot nosilni steber v skladišču, katerega pa je precej še pod nivojem zemljišča.

-jn

Nosilni steber v skladišču koksa je visok 12 metrov — slika levo zgoraj.

Pod skladiščem koksa bosta dva stometrski in dva 136-metrski rova, po katerih bo teklen transportni trak in prenašal koks na kraj uporabe — slika levo v sredini

To je objekt 05, v katerem bodo drobilnica I., presipna postaja W2 in razdelilna transformatorska postaja TS 1 — slika zgoraj

Delavci betonirajo tlak v stometrskem rovu v skladišču koksa — slika levo spodaj